

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2022/612**2024/EØS/21/42****av 6. april 2022****om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen****(omarbeiding)(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 531/2012⁽³⁾ er blitt betydelig endret flere ganger⁽⁴⁾. Ettersom det skal gjøres ytterligere endringer, bør forordningen av klarhetshensyn omarbeides.
- 2) Framfor alt ble forordning (EU) nr. 531/2012 endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120⁽⁵⁾, som krevde avskaffelse av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet i Unionen fra 15. juni 2017, under forutsetning av normal bruk av nettgjestingstjenester og mulighet til å anvende en unntaksordning for å sikre bærekraft i avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet, også kalt «nettgjesting til innenlandske takster» («roam-like-at-home», RLAH). I tillegg gjennomgikk Kommisjonen engrosmarkedet for nettgjesting for å vurdere tiltak som var nødvendige for å kunne avskaffe tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet, i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 531/2012. Etter denne gjennomgangen ble europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/920⁽⁶⁾ vedtatt med sikte på å regulere de nasjonale engrosmarkedene for nettgjesting, slik at tilleggsavgiftene for nettgjesting i sluttbrukerleddet kunne avskaffes innen 15. juni 2017 uten å vri konkurransen på hjemmemarkedene eller de besøkte markedene.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 115 av 13.4.2022, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 189/2022 av 10. juni 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 66 av 13.10.2022, s. 39.

(1) EUT C 374 av 16.9.2021, s. 28.

(2) Europaparlamentets holdning av 24. mars 2022 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 4. april 2022.

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012 av 13. juni 2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (EUT L 172 av 30.6.2012, s. 10).

(4) Se vedlegg I.

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120 av 25. november 2015 om fastsettelse av tiltak for tilgang til et åpent internett og om endring av direktiv 2002/22/EF om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (EUT L 310 av 26.11.2015, s. 1).

(6) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2017/920 av 17. mai 2017 om endring av forordning (EU) nr. 531/2012 med hensyn til regler for engrosmarkeder for nettgjesting (EUT L 147 av 9.6.2017, s. 1).

- 3) Den 29. november 2019 offentliggjorde Kommissjonen rapporten fra sin første fullstendige gjennomgang av nettgjestingsmarkedet («Kommissjonens rapport»), som viser at reisende i hele Unionen i høy grad har hatt fordel av at tilleggsavgiftene for nettgjesting i sluttbrukerleddet er avskaffet. Bruken av mobiltjenester, det vil si regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester, under reiser i Unionen har økt raskt og kraftig, noe som bekrefter at Unionens nettgjestingsregler virker. I Kommissjonens rapport ble det konkludert med at til tross for tegn til en viss konkurransedynamikk i både sluttbruker- og engrosmarkedet for nettgjesting har de underliggende grunnleggende konkurransevilkårene ikke endret seg, og de vil trolig ikke endre seg i overskuelig framtid. Regulering av sluttbruker- og engrosmarkedene er derfor fortsatt nødvendig og bør ikke avskaffes. Kommissjonens rapport fant at i engrosleddet har den kraftige reduksjonen i pristakene bidratt til en ytterligere reduksjon i engrosprisene for nettgjesting, noe som har vært til fordel for operatører med netto utgående nettgjesting, det vil si operatører med en kundebase som har høyere forbruk av mobiltjenester i nettene til partneroperatører i andre medlemsstater enn partneroperatørens kundebase har i deres.

Kommissjonens rapport tok til etterretning at Sammenslutningen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektronisk kommunikasjon (BEREC) har anbefalt å senke pristakene for nettgjesting i engrosleddet ytterligere. Kommissjonen analyserte og dokumenterte også behovet for å senke pristakene for nettgjesting i engrosleddet ytterligere og vurderte hvor stor reduksjon som er nødvendig for at besøkte operatører skal få dekket kostnadene ved å levere nettgjestingstjenester i engrosleddet. Kommissjonens rapport viste til kravet i forordning (EU) nr. 531/2012 om at nettgjestingskunder skal ha tilgang til de samme tjenestene i andre medlemsstater og til samme pris, forutsatt at tjenestene kan leveres i det besøkte nettet. Kommissjonens rapport tok til etterretning den siste tidens utvikling av nye måter å drive engroshandel med nettgjestingstrafikk på, for eksempel handelsplattformer på internett som vil kunne fremme konkurranse på engrosmarkedet for nettgjesting og lette forhandlingene mellom operatørene. Rapporten konstaterte at separat salg av datanettgjestingstjenester ikke har fått gjennomslag i markedet.

- 4) Forordning (EU) nr. 531/2012 utløper 30. juni 2022, og formålet med denne forordningen er å omarbeide den og samtidig innføre nye tiltak for å øke åpenheten, herunder åpenhet om bruk av verdiøkende tjenester under nettgjesting i ikke-bakkebaserte offentlige mobilkommunikasjonsnett, og for å sikre en reell RLAH-opplevelse med hensyn til tjenestekvalitet og tilgang til nødmeldingstjenester under nettgjesting. Gyldighetstiden for denne forordningen er fastsatt til ti år, fram til 2032, for å skape sikkerhet i markedet og minimere regelverksbyrdene. Denne forordningen innfører et krav om at Kommissjonen skal revidere den og framlegge rapporter for Europaparlamentet og Rådet i 2025 og 2029, som eventuelt skal følges av et forslag til regelverk om endring av denne forordningen dersom markedsutviklingen tilsier det. På grunn av den raske markedsutviklingen og den raske utrulling av ny teknologi bør Kommissjonen særlig vurdere om det er hensiktsmessig å framlegge et forslag til regelverk om endring av denne forordningen når den utsteder sin første rapport i 2025.
- 5) De nasjonale reguleringsmyndighetene eller andre vedkommende myndigheter med ansvar for å ivareta og fremme interessene til mobiltelefonkunder som vanligvis bor innenfor deres territorium, har ikke mulighet til å kontrollere atferden til operatørene av de besøkte nettene i andre medlemsstater som kundene er avhengige av når de bruker internasjonale nettgjestingstjenester. Denne mangelen på kontroll kan redusere virkningen av tiltak som medlemsstatene treffer på grunnlag av sin gjenværende myndighet til å vedta forbrukervernregler.
- 6) Markedet for mobilkommunikasjon i Unionen er fortsatt fragmentert, og det finnes ingen mobilnett som dekker alle medlemsstater. Som følge av dette må nettgjestingstilbyderne, for å kunne levere mobilkommunikasjonstjenester til sine innenlandske kunder som reiser i Unionen, kjøpe nettgjestingstjenester i engrosleddet fra, eller utveksle slike tjenester med, operatører i besøkte medlemsstater.
- 7) Det kan ikke sies å foreligge et indre telekommunikasjonsmarked så lenge det er forskjeller mellom innenlandske priser og nettgjestingspriser. Derfor bør forskjellene mellom de innenlandske takstene og nettgjestingstakstene fjernes for å etablere et indre marked for mobilkommunikasjonstjenester.
- 8) Det bør benyttes en felles harmonisert metode for å sikre at brukere av bakkebaserte offentlige mobilkommunikasjonsnett ikke betaler for høye priser for nettgjestingstjenester i Unionen når de er på reise der, for på den måten å øke konkurransen mellom tilbyderne av slike tjenester, slik at det oppnås høy grad av forbrukervern, og slik at det fortsatt oppmuntrer både til nyskaping og til å sikre valgmuligheter for forbrukerne. Med tanke på at tjenestene det dreier seg om, går på tvers av landegrensene, er det behov for en slik felles metode for at nettgjestingstilbyderne skal kunne operere innenfor ett enhetlig regelverk som bygger på objektivt fastsatte kriterier.

- 9) Den utstrakte bruken av mobile enheter med internettilgang innebærer at datanettgjesting er av stor økonomisk betydning. Dette er relevant for både brukere og leverandører av applikasjoner og innhold. For å stimulere utviklingen av dette markedet bør takstene for datatrafikk ikke hindre vekst, særlig tatt i betraktning at utviklingen og utrulling av neste generasjons høyhastighetsnett og -tjenester forventes å gå stadig raskere.
- 10) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/19/EF⁽⁷⁾, 2002/20/EF⁽⁸⁾, 2002/21/EF⁽⁹⁾, 2002/22/EF⁽¹⁰⁾ og 2002/58/EF⁽¹¹⁾ hadde som formål å etablere et indre marked for elektronisk kommunikasjon i Unionen og samtidig sikre høy grad av forbrukervern gjennom økt konkurranse. Med unntak av direktiv 2002/58/EF ble disse direktivene opphevet ved europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972⁽¹²⁾.

Direktiv (EU) 2018/1972 har som mål å stimulere til investeringer i og utbredelse av nett med svært høy kapasitet i Unionen samt å fastsette nye frekvensregler for mobiltilkøpling og 5G. I direktiv (EU) 2018/1972 er det også fastsatt at nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter samt BEREC, Kommisjonen og medlemsstatene skal arbeide blant annet for å nå målene om å bidra til utviklingen av det indre marked og fremme unionsborgernes interesser. Direktivet sikrer blant annet at alle sluttbrukere har tilgang til rimelig kommunikasjon, herunder internett. Det bedrer forbrukervernet og sikkerheten for brukerne og letter regulerende inngrep.

- 11) Engros- og sluttbrukermarkedet for nettgjesting har særlige kjennetegn som berettiger ekstraordinære tiltak som går lenger enn de ordningene som ellers er tilgjengelige i henhold til direktiv (EU) 2018/1972.
- 12) Denne forordningen bør gi mulighet til å fravike de reglene som ellers gjelder i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, nemlig at prisene på tjenestetilbud skal fastsettes ved forretningsavtaler dersom det ikke finnes noen operatør med sterk markedsstilling, for på den måten å åpne for innføring av utfyllende lovfestede forpliktelser som avspeiler de særlige kjennetegnene ved nettgjestingstjenester i Unionen.
- 13) For å verne nettgjestingskundene mot økende sluttbrukerpriser for regulerte nettgjestingstjenester, det vil si regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester, som skyldes svingninger i referansevekslingskursen for andre valutaer enn euro, bør en medlemsstat som ikke har euro som valuta, bruke et gjennomsnitt av flere referansevekslingskurser over tid til å fastsette de maksimale tilleggsavgiftene i sin valuta. Dersom maksimumstakstene ikke er angitt i euro, bør de gjeldende verdiene fastsettes i den relevante valutaen ved å anvende gjennomsnittet av flere referansevekslingskurser over tid som er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* på den datoen som er angitt i denne forordningen. Dersom det ikke har skjedd noen offentliggjøring på den angitte datoen, bør gjeldende referansevekslingskurser være dem som offentliggjøres i det første nummeret av *Den europeiske unions tidende* som utgis etter nevnte dato, og som inneholder slike referansevekslingskurser. For å tilpasse fastsettelsen av verdier i andre valutaer enn euro til den regelen som gjelder for kommunikasjon innenfor EU i samsvar med forordning (EU) 2015/2120, bør maksimumstakstene i andre valutaer enn euro fastsettes ved å anvende gjennomsnittet av de referansevekslingskursene som Den europeiske sentralbank offentliggjør i *Den europeiske unions tidende* 15. januar, 15. februar og 15. mars i det relevante kalenderåret. De maksimumstakstene som beregnes på denne måten for 2022, bør gjelde fra ikrafttredelsesdatoen for denne forordningen til 15. mai 2023.

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/19/EF av 7. mars 2002 om tilgang til og samtrafikk mellom elektroniske kommunikasjonsnett og tilhørende ressurser (tilgangsdirektivet) (EFT L 108 av 24.4.2002, s. 7).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/20/EF av 7. mars 2002 om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (tillatelsesdirektivet) (EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33).

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester) (EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51).

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 av 11. desember 2018 om fastsettelse av en europeisk kodeks for elektronisk kommunikasjon (EUT L 321 av 17.12.2018, s. 36).

- 14) For å gjøre det mulig å utvikle et mer effektivt, integrert og konkurransedyktig marked for nettgjestingstjenester bør det ikke være noen begrensninger som hindrer foretak i effektivt å forhandle seg fram til engrostilgang med sikte på å tilby nettgjestingstjenester, herunder for maskin-til-maskin-kommunikasjon. Hindringer for tilgang til slike nettgjestingstjenester i engrosleddet som skyldes forskjeller mellom foretakene med hensyn til forhandlingsstyrke og graden av eierskap til infrastruktur, bør fjernes. For dette formålet bør avtaler om nettgjesting i engrosleddet være forenlige med prinsippet om teknologinøytralitet og sikre at alle operatører har lik og rettferdig mulighet til å få tilgang til alle tilgjengelige nett og teknologier, og prinsippet om at slike avtaler forhandles i god tro, slik at nettgjestingstilbydere kan tilby nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som er likeverdige med dem de tilbyr på hjemmemarkedet. Denne forordningen pålegger ikke nettgjestingstilbydere en forpliktelse til å inngå avtaler om nettgjesting i engrosleddet utelukkende med de operatørene som har de mest avanserte nettene, men kravene til tjenestekvalitet i sluttbrukerleddet fastsatt i denne forordningen skal oppfylles. Operatører som ønsker tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, bør ha frihet til å forhandle fram sine avtaler ut fra sine egne kommersielle behov og sluttbrukernes beste. I forbindelse med overgangen til neste generasjons mobilkommunikasjonsnett og -teknologier bør derfor nettgjestingstilbydere gradvis sikre tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet som gjør det mulig å levere nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet i andre medlemsstater på tilsvarende avtalevilkår som i egen medlemsstat, i samsvar med målene for RLAH. Nettgjestingstilbydere bør tilby nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som er likeverdige med mobilkommunikasjonstjenester som de tilbyr på hjemmemarkedet, der det er utbredt dekning, eller når det finnes konkurransedyktige tilbud om tilgang til slike neste generasjons mobilkommunikasjonsnett og -teknologier i den besøkte medlemsstaten, i samsvar med BERECs retningslinjer for tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet.

Virtuelle mobilnettoperatører (MVNO-er) og videreforhandlere av mobilkommunikasjonstjenester uten egen nettinfrastruktur tilbyr normalt nettgjestingstjenester basert på forretningsavtaler om nettgjesting i engrosleddet med sine vertsmobilnettoperatører i samme medlemsstat. Det kan imidlertid være at markedsmessige forhandlinger ikke vil gi virtuelle mobilnettoperatører og videreforhandlere tilstrekkelig fortjenestemargin til at de oppmuntes til konkurranse gjennom lavere priser. Dersom disse hindringene fjernes og forhandlingsstyrken balanseres mellom virtuelle mobilnettoperatører eller videreforhandlere og mobilnettoperatører gjennom en forpliktelse til å gi tilgang samt pristak i engrosleddet, bør det lette utviklingen av alternative og nyskapende nettgjestingstjenester og -tilbud til kunder i hele Unionen. Direktiv (EU) 2018/1972 gir ikke rom for å løse dette problemet ved å pålegge operatører med sterk markedsstilling forpliktelser.

- 15) Det bør derfor innføres en forpliktelse til å imøtekomme rimelige anmodninger om å få engrostilgang i til offentlige mobilkommunikasjonsnett med sikte på å tilby nettgjestingstjenester. Slik tilgang bør være tilpasset behovene til dem som søker om tilgang. Sluttbrukere av tjenester som krever moderne teknologi og nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, bør kunne nyte godt av samme tjenestekvalitet ved nettgjesting som de gjør i hjemlandet. En forpliktelse til å gi tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet bør derfor sikre at tilgangssøkere kan tilby de samme sluttbrukertjenestene som tilbys på hjemmemarkedet, med mindre operatører av besøkte nett som anmodes om å gi tilgang, kan bevise at dette ikke er teknisk mulig. De parametrene som operatøren av det besøkte mobilnettet tilbyr sine egne innenlandske kunder mobiltjenester i henhold til, anses å være teknisk mulige. I samsvar med den relevante avtalen om nettgjesting i engrosleddet og uten at det berører de forpliktelsene i sluttbrukerleddet som fastsettes i denne forordningen, bør operatøren av det besøkte nettet sikre at kunder som gjester nettet, ikke har mindre fordelaktige vilkår enn dem som tilbys operatørens innenlandske kunder, for eksempel med hensyn til tjenestekvalitet, deriblant hvilken hastighet som er tilgjengelig. Tilgang bør nektes bare på grunnlag av objektive kriterier, for eksempel teknisk gjennomførbarhet og behovet for å bevare nettets integritet.

Operatøren av det besøkte nettet bør ikke nekte eller begrense tilgang ut fra kommersielle hensyn på en slik måte at tilbudet om konkurrerende nettgjestingstjenester innskrenkes. Dersom tilgang nektes, bør den skadelidende parten kunne framlegge saken for tvisteløsning etter prosedyren fastsatt i denne forordningen. For å sikre like konkurransevilkår bør engrostilgang med sikte på å tilby nettgjestingstjenester gis i samsvar med de lovfestede forpliktelsene som er fastsatt i denne forordningen for engrosleddet, og det bør tas hensyn til de forskjellige kostnadselementene som er forbundet med dette. En enhetlig tilnærming til regulering av engrostilgang med sikte på å tilby nettgjestingstjenester bør gjøre det mulig å unngå konkurransevridning mellom medlemsstatene. BEREC bør i samråd med Kommissjonen og i samarbeid med de berørte partene utstede retningslinjer for engrostilgang med sikte på å tilby nettgjestingstjenester.

- 16) En forpliktelse til å gi tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet bør omfatte levering av direkte nettgjestingstjenester i engrosleddet og levering av nettgjestingstjenester på engrosvilkår som tredjeparter kan videregjøre. Forpliktelsen til å gi tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet bør også omfatte mobilnettoperatørens forpliktelse til å gjøre det mulig for virtuelle mobilnettoperatører og videreforhandlere å kjøpe regulerte nettgjestingstjenester i

engrosleddet fra foretak som tilbyr et felles tilgangspunkt og en standardisert plattform for nettgjestingsavtaler i hele Unionen. For å sikre at operatørene gir tilgang til alle ressurser som er nødvendige for direkte tilgang til nettgjestings-tjenester i engrosleddet og tilgang til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet for nettgjestingstilbydere innen et rimelig tidsrom, bør det offentliggjøres et standardtilbud som inneholder standardvilkårene for direkte tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet og tilgang til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet. Offentliggjøringen av standardtilbudet bør ikke hindre markedsmessige forhandlinger mellom den som søker om og den som tilbyr tilgang, om prisnivået på den endelige engrosavtalen eller om ytterligere tilgangstjenester i engrosleddet utover dem som er nødvendige for direkte tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, og tilgang til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet.

- 17) En forpliktelse til å gi tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet bør omfatte tilgang til alle komponenter som kreves for å tilby nettgjestingstjenester, for eksempel nettelementer og tilhørende ressurser; relevante programvaresystemer, herunder driftsstøttesystemer; informasjonssystemer eller databaser for innhenting av opplysninger før bestilling og for levering, bestilling, vedlikehold, reparasjonshenvendelser og fakturering, nummerkonvertering eller systemer med tilsvarende funksjonalitet, mobilnett og virtuelle netjtjenester.
- 18) Dersom de som søker om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for videresalg, søker om tilgang til ressurser eller tjenester utover det som er nødvendig for å tilby nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, kan mobilnettoperatører kreve rettferdige og rimelige priser for slike ressurser eller tjenester. Disse ytterligere ressursene eller tjenestene kan blant annet være verdiøkende tjenester, ytterligere programvare- og informasjonssystemer eller faktureringsordninger.
- 19) Artikkel 109 i direktiv (EU) 2018/1972 pålegger medlemsstatene å sikre at alle sluttbrukere har vederlagsfri tilgang til nødmeldingstjenester via nødkommunikasjon til den best egnede alarmsentralen. Direktivet pålegger også medlemsstatene å sikre at sluttbrukere med funksjonsnedsettelse har tilgang til nødmeldingstjenester via nødkommunikasjon, herunder når de er på reise innenfor Unionen, og at denne tilgangen er likeverdig med den som andre sluttbrukere har. Slike tilgangsmidler kan omfatte en tjeneste for tekst i sanntid eller en total konversasjonstjeneste som omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/882⁽¹³⁾ eller andre ikke-talekommunikasjonstjenester, for eksempel SMS, meldings- eller videotjenester via nødmeldingsapplikasjoner, eller formidlingstjenester, som medlemsstatene innfører ut fra kravene fastsatt i unionsretten og det nasjonale alarmsentralsystemets kapasitet og tekniske utstyr. Innføringen av tilgangsmidler til nødmeldingstjenester som er tilgjengelige for nettgjestingskunder med funksjonsnedsettelse, og leveringen av anropslokaliseringinformasjon bør i størst mulig grad være basert på europeiske standarder eller spesifikasjoner. Slike standarder bør fremmes av Kommisjonen og medlemsstatene i samarbeid med europeiske standardiseringsorganer og andre relevante organer.

Det tilligger medlemsstatene å fastsette hvilken type nødkommunikasjon som er teknisk mulig for å sikre at nettgjestingskunder har tilgang til nødmeldingstjenester. For å sikre at nettgjestingskunder har tilgang til nødkommunikasjon på vilkårene fastsatt i artikkel 109 i direktiv (EU) 2018/1972, bør operatører av besøkte nett inkludere opplysninger i referansetilbudet om hvilken type nødkommunikasjon som er påbudt og teknisk mulig for å sikre nettgjestingskunder tilgang i henhold til nasjonale tiltak i den besøkte medlemsstaten. I tillegg bør avtaler om nettgjesting i engrosleddet inneholde opplysninger om de tekniske parametrene for å sikre tilgang til nødmeldingstjenester, herunder for kunder med funksjonsnedsettelse, og for å sikre overføring av anropslokaliseringinformasjon, herunder informasjon fra håndsett, til den best egnede alarmsentralen i den besøkte medlemsstaten. Slik informasjon bør gjøre det mulig for nettgjestingstilbyderen å identifisere og levere nødkommunikasjonen og overføringen av anroprens lokalisering vederlagsfritt.

- 20) Visse vilkår kan inkluderes i standardtilbudene for at mobilnettoperatørene skal kunne hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av nettgjestingstjenester i engrosleddet. Særlig dersom operatøren av det besøkte nettet har rimelig grunn til å anta at en betydelig andel av nettgjestingstilbyderens kunder bedriver permanent nettgjesting, eller at det foregår unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, bør operatøren kunne kreve at nettgjestingstilbyderen framlegger opplysninger, i aggregert form og i fullt samsvar med Unionens og nasjonale personvernkrav, som gjør det mulig å fastslå om en betydelig andel av nettgjestingstilbyderens kunder er i en situasjon med permanent nettgjesting, eller om det foregår unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, for eksempel opplysninger om hvor stor andel av kundene som har et ubetydelig innenlandsk forbruk

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/882 av 17. april 2019 om tilgjengelighetskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 av 7.6.2019, s. 70).

sammenlignet med nettgjestingsforbruket. Videre bør oppsigelse av avtaler om nettgjesting i engrosleddet med sikte på å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet iverksettes bare dersom det ikke har vært mulig å avhjelpe situasjonen med mindre strenge tiltak. Slik oppsigelse bør forutsette forhåndstillatelse fra den nasjonale reguleringsmyndigheten til operatøren av det besøkte nettet, idet det tas størst mulig hensyn til uttalelsen fra BEREC dersom BEREC er blitt rådspurt.

Mindre strenge tiltak kan bestå i å fastsette høyere engrospriser, som ikke overstiger de maksimale engrosprisene fastsatt i denne forordningen, for volumer som overstiger et samlet volum spesifisert i avtalen. Slike høyere engrospriser bør fastsettes på forhånd eller fra det tidspunktet operatøren av det besøkte nettet på grunnlag av objektive kriterier har fastslått og informert hjemmenettoperatøren om at en betydelig andel av nettgjestingstilbyderens kunder bedriver permanent nettgjesting, eller at det foregår unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet. Mindre strenge tiltak kan også bestå i en forpliktelse fra hjemmenettoperatøren til å vedta eller revidere de ordningene for normal bruk som gjelder for dens kunder, i samsvar med de gjennomføringsrettsaktene som vedtas i henhold til denne forordningen, eller mulighet for operatøren av det besøkte nettet til å anmode om at avtalen om nettgjesting i engrosleddet revideres. Av hensyn til åpenheten bør den nasjonale reguleringsmyndigheten gjøre opplysninger vedrørende anmodninger om tillatelse til å si opp avtaler om nettgjesting i engrosleddet tilgjengelige for allmennheten, med forbehold for forretningshemmeligheter.

- 21) For å legge til rette for utvikling av mer effektive, integrerte og konkurransepregede markeder for nettgjestingstjenester bør operatørene når de forhandler om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for å kunne tilby nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, gis mulighet til å forhandle om innovative ordninger for fastsettelse av engrospriser som ikke er direkte knyttet til de faktiske bruksvolumene, for eksempel flate takster, forhåndsforpliktelser eller kapasitetsbaserte avtaler om nettgjesting i engrosleddet, eller prisordninger som avspeiler variasjoner i etterspørselen i løpet av året. Med forbehold for begrensningene for permanent nettgjesting i denne forordningen er maskin-til-maskin-kommunikasjonstjenester, det vil si tjenester som innebærer automatisk overføring av data og informasjon mellom enheter eller programvarebaserte applikasjoner med begrenset eller ingen menneskelig samhandling, ikke unntatt fra denne forordningens virkeområde eller de relevante forpliktelsene om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet fastsatt i denne forordningen, herunder bestemmelsene om normal bruk av nettgjestingstjenester og muligheten for mobilnettoperatører til å legge inn vilkår i referansetilbudene sine for å hindre permanent bruk av regulerte nettgjestingstjenester eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet. Permanent nettgjesting er imidlertid gjenstand for markedsmessige forhandlinger og kan avtales mellom to nettgjestingspartnere i en avtale om nettgjesting i engrosleddet. For å gjøre det mulig å utvikle mer effektive og konkurransepregede markeder for maskin-til-maskin-kommunikasjon forventes det at mobilnettoperatører i økende grad vil besvare og godta alle rimelige anmodninger om avtaler om nettgjesting i engrosleddet på rimelige vilkår, og uttrykkelig tillate permanent nettgjesting for maskin-til-maskin-kommunikasjon.

De bør kunne innføre fleksible avtaler om engrosnettgjesting som muliggjør nettgjestingstjenester i engrosleddet, og anvende tariffordninger som ikke er basert på mengden data som forbrukes, men i stedet på alternative ordninger, for eksempel antall tilkoblede maskiner per måned. I denne sammenhengen bør de berørte partene, dersom det oppstår en tverrnasjonal tvist, følge prosedyren for tvisteløsning fastsatt i artikkel 27 i direktiv (EU) 2018/1972. Forhandlingspartene bør ha muligheten til å bli enige om ikke å anvende de maksimale engrosprisene for regulerte nettgjestingstjenester i hele gyldighetstiden for avtalene om nettgjesting i engrosleddet. Dette vil utelukke muligheten for at en av partene i ettertid kan anmode om å anvende volumbaserte maksimale engrospriser på faktisk forbruk, som fastsatt i denne forordningen. Dette bør ikke berøre forpliktelser med hensyn til levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet. Dessuten merker man seg i Kommisjonens rapport den siste tidens utvikling av nye måter å drive engrosandel med nettgjestingstrafikk på, for eksempel handelsplattformer på internett, som vil kunne lette forhandlingene mellom operatørene. Bruk av lignende virkemidler kan bidra til å øke konkurransen på engrosmarkedet for nettgjesting og føre til at de faktiske engrosprisene som kreves, reduseres ytterligere.

- 22) I henhold til forordning (EU) nr. 531/2012 skal ikke sluttbrukere hindres av operatører i å få tilgang til regulerte datanettgjestingstjenester i et besøkt nett som tilbys av en alternativ nettgjestingstilbyder. Dette strukturelle tiltaket, som ble innført gjennom forpliktelsen til å selge datanettgjestingstjenester separat, har imidlertid blitt ineffektivt etter innføringen av RLAH. På grunn av mangelen på gjennomslag i markedet synes dessuten denne forpliktelsen ikke lenger å være relevant. Derfor bør det ikke lenger gjelde bestemmelser om at operatørene skal selge datanettgjestingstjenester separat.

- 23) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av ordningen for normal bruk og metoden for å vurdere om leveringen av nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til innenlandske takster er bærekraftig, samt om den søknaden nettgjestingstilbyderne skal sende inn med henblikk på denne vurderingen. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁴⁾. Inntil disse gjennomføringstiltakene er vedtatt, bør Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/2286⁽¹⁵⁾ fortsatt gjelde.
- 24) Det bør pålegges lovfestede forpliktelser i både sluttbruker- og engrosleddet for å verne nettgjestingskundes interesser, ettersom erfaring har vist at nedsettelse av engrosprisene for nettgjestingstjenester i Unionen ikke alltid avspeiles i lavere priser for sluttbrukerne, på grunn av mangel på insentiver til dette. På den annen side er det en fare for at tiltak for å sette ned sluttbrukerprisene uten å påvirke kostnadene i engrosleddet forbundet med levering av disse tjenestene kan forstyrre virkemåten til det indre marked for nettgjestingstjenester og ikke vil medføre økt konkurranse.
- 25) Avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet i samsvar med forordning (EU) 2015/2120 var nødvendig for å etablere og lette funksjonen av et digitalt indre marked i hele Unionen. Nevnte forordning var imidlertid ikke i seg selv tilstrekkelig til å sikre et velfungerende nettgjestingsmarked. Denne forordningen bør bidra til å sikre at modellene for prisfastsetting på hjemmemarkedene ikke blir påvirket av avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet.
- 26) Den relevante innenlandske sluttbrukerprisen bør tilsvare den innenlandske sluttbrukertaksten per enhet. I situasjoner der det ikke finnes bestemte innenlandske sluttbrukerpriser som kan brukes som grunnlag for en regulert nettgjestingstjeneste i sluttbrukerleddet (for eksempel ved innenlandske ubegrensede takstplaner, pakketilbud eller innenlandske takster som ikke omfatter data), bør imidlertid den innenlandske sluttbrukerprisen anses å tilsvare avregningsmetoden som ville gjelde dersom kunden brukte den innenlandske takstplanen i sin medlemsstat.
- 27) Ved nettgjesting i Unionen bør nettgjestingskunder kunne benytte de sluttbrukertjenestene de abonnerer på, og ha samme kvalitet på tjenestene som hjemme. For dette formålet og i samsvar med forpliktelsene om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet fastsatt i denne forordningen bør nettgjestingstilbydere og mobilnettoperører treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet tilbys på samme vilkår som om de ble brukt i hjemlandet. Dersom for eksempel den høyeste tilgjengelige datahastigheten i det besøkte nettet er lik, eller høyere enn, den høyeste tilgjengelige hastigheten som nettgjestingstilbyderen tilbyr på hjemmemarkedet, bør nettgjestingstilbyderen ikke tilby en lavere hastighet enn den høyeste tilgjengelige hastigheten som leveres på hjemmemarkedet. Dersom den høyeste tilgjengelige datahastigheten i det besøkte nettet er lavere enn den høyeste tilgjengelige hastigheten som nettgjestingstilbyderen tilbyr på hjemmemarkedet, bør nettgjestingstilbyderen ikke tilby en lavere hastighet enn den høyeste tilgjengelige hastigheten i det besøkte nettet. Dersom en nyere nettgenerasjon eller -teknologi er tilgjengelig i det besøkte nettet, bør nettgjestingstilbyderen ikke begrense nettgjestingstjenesten til en nettgenerasjon eller -teknologi som er eldre enn den som tilbys på hjemmemarkedet. Særlig under overgangen til neste generasjons mobilkommunikasjonsnett og -teknologier, dersom nettgjestingstilbyderen og operatøren av det besøkte nettet innfører disse nettene og teknologiene på måter som ikke er sammenlignbare, kan nettgjestingstilbyderen dessuten tilby den regulerte nettgjestingstjenesten i sluttbrukerleddet med den eksisterende mobilkommunikasjonsteknologien. Kommersiell hensyn som fører til en reduksjon av kvaliteten på regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, for eksempel å redusere båndbredde for å redusere mengden nettgjesting, bør forbys. Operatørene bør treffe rimelige tiltak for å begrense eventuelle unødige forsinkelser i overleveringer mellom mobilkommunikasjonsnett, uten at det berører artikkel 28 i direktiv (EU) 2018/1972. Nasjonale forvaltninger og operatører kan inngå avtaler om spektrumkoordinering og sikre dekning, minst langs 5G-korridorer og landtransportruter.
- 28) Nettgjestingstilbydere bør kunne anvende ordninger for normal bruk i forbindelse med forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris. Hensikten med ordningene for normal bruk er å hindre at nettgjestingskunder bedriver unormal bruk eller misbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, for eksempel at nettgjestingskunder bruker slike tjenester i en annen

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av regler og generelle prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/2286 av 15. desember 2016 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av ordningen for normal bruk, for metoden til å vurdere om avskaffelsen av tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet er bærekraftig, og for søknaden som en nettgjestingstilbyder skal levere i forbindelse med denne vurderingen (EUT L 344 av 17.12.2016, s. 46).

medlemsstat enn sin innenlandske tilbyders medlemsstat for andre formål enn periodiske reiser. Gjennomføringstiltak om anvendelse av ordninger for normal bruk bør sikre at dette målet ikke omgås av nettgjestingstilbydere for å nå andre mål som er til ulempe for nettgjestingskunder som foretar periodiske reiser. I tilfeller av force majeure forårsaket av omstendigheter som pandemier, midlertidig stenging av grenser eller naturkatastrofer som fører til en ufrivillig forlengelse av nettgjestingskundens midlertidige opphold i en annen medlemsstat, bør nettgjestingstilbyderne øke den gjeldende kvoten for normal bruk i et passende tidsrom på begrunnet anmodning fra nettgjestingskunder. Enhver ordning for normal bruk bør gi nettgjestingstilbyderens kunder mulighet til å forbruke regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris i en mengde som stemmer overens med deres respektive takstplaner. Gjennomføringstiltak for anvendelse av ordninger for normal bruk bør ta hensyn til de mange og varierte mønstrene for nettgjestingskundernes periodiske reiser, for å sikre at ordninger for normal bruk ikke fungerer som et hinder for at disse kundene får en reell RLAH-opplevelse.

- 29) Når Kommisjonen etter samråd med BEREC reviderer sine gjennomføringsrettsakter, bør den vurdere i hvilken grad markedsforhold, forbruks- og reisemønstre, prisutvikling og priskonvergens samt den konstaterbare risikoen for konkurransevridning vil muliggjøre bærekraftig levering av nettgjestingstjenester til innenlandske takster for periodiske reiser, og muligheten for å begrense anvendelsen og virkningene av tiltakene i henhold til en ordning for normal bruk til unntakstilfeller.
- 30) En nettgjestingstilbyder bør unntaksvis og under ekstraordinære omstendigheter ha mulighet til å søke om tillatelse til å kreve en tilleggsavgift for å sikre bærekraften til sin innenlandske avregningsmodell dersom en nettgjestingstilbyder ikke er i stand til å få dekket sine samlede faktiske og forventede kostnader ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet gjennom sine samlede faktiske og forventede inntekter fra levering av slike tjenester. Vurderingen av bærekraften til den innenlandske avregningsmodellen bør bygge på relevante objektive faktorer som er spesifikke for nettgjestingstilbyderen, herunder objektive variasjoner mellom nettgjestingstilbydere i den berørte medlemsstaten og det nasjonale pris- og inntektsnivået. Dette kan for eksempel være tilfellet for operatører som bruker prismodeller med fast sats for innenlandske sluttbrukere, og som har betydelig negativ ubalanse i trafikken, der den implisitte innenlandske enhetsprisen er lav og operatørens samlede inntekt også er lav sammenlignet med kostnadsbyrden ved nettgjesting, eller der den implisitte enhetsprisen er lav og det faktiske eller forventede forbruket av nettgjestingstjenester er høyt. For å unngå at nettgjestingstilbyderens innenlandske avregningsmodeller mister sin bærekraft som følge av slike problemer med kostnadsdekning og skaper en fare for en merkbar virkning på utviklingen i innenlandske priser, en såkalt vannsengeffekt, bør nettgjestingstilbyderne under slike omstendigheter og etter tillatelse fra den nasjonale reguleringsmyndigheten ha mulighet til å kreve en tilleggsavgift for regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet bare i den grad det er nødvendig for å dekke alle relevante kostnader ved levering av slike tjenester.
- 31) Kostnadene i forbindelse med levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet bør derfor fastsettes på grunnlag av de faktiske engrosprisene for nettgjesting som gjelder for den delen av den berørte nettgjestingstilbyderens utgående nettgjestingstrafikk som overstiger dens innkommende nettgjestingstrafikk, og på grunnlag av en rimelig avsetning for samkostnader og felleskostnader. Inntekter fra regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet bør fastsettes på grunnlag av inntekter ved innenlandske prisnivåer som kan tilskrives forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, enten som pris per enhet eller som en andel av en fast avgift som gjenspeiler de faktiske og forventede andelene av henholdsvis kundenes forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet i Unionen og det innenlandske forbruket. Det bør også tas hensyn til forbruket av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet og det innenlandske forbruket til nettgjestingstilbyderens kunder, og til konkurranse-, pris- og inntektsnivået i det innenlandske markedet og eventuelle konstaterbare risikoer for at nettgjesting til innenlandske sluttbrukerpriser vil påvirke utviklingen av disse prisene merkbart.
- 32) I forordning (EU) nr. 531/2012 er det fastsatt at dersom en nettgjestingstilbyder krever en tilleggsavgift for forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som overskrider en grense i en ordning for normal bruk, skal summen av den innenlandske sluttbrukerprisen og en eventuell tilleggsavgift for foretatte regulerte nettgjestingsanrop, sendte regulerte nettgjestings-SMS-er eller brukte regulerte datanettgjestingstjenester, ikke overstige henholdsvis EUR 0,19 per minutt, EUR 0,06 per SMS og EUR 0,20 per brukt megabyte. Ettersom RLAH-reglene har fungert effektivt siden 15. juni 2017, er den bestemmelsen ikke lenger nødvendig.
- 33) I samsvar med prinsippet om at anroperen betaler, betaler ikke mobilkunder for å motta innenlandske mobilanrop, og kostnaden ved terminering av et anrop i den anropes nett dekkes av anroperens sluttbrukertakst. Tilnærmingen mellom mobiltermineringstakster i medlemsstatene bør gjøre det mulig å bruke samme prinsipp på regulerte nettgjestingsanrop i sluttbrukerleddet. I samsvar med artikkel 75 nr. 1 i direktiv (EU) 2018/1972 har Kommisjonen ved delegert

kommisjonsforordning (EU) 2021/654⁽¹⁶⁾ fastsatt en unionsdekkende maksimumstakst for taleanropterminering i mobilnettet for å redusere regelbyrden ved å håndtere konkurranseproblemene knyttet til taleanropterminering i engrosmarkedet konsekvent i hele Unionen. Deleget forordning (EU) 2021/654 omfatter en gradvis reduksjon over tre år: Den felles unionsdekkende maksimumstaksten for taleanropterminering i mobilnettet skal være 0,7 eurocent i 2021, 0,55 eurocent i 2022, 0,4 eurocent i 2023 og 0,2 eurocent fra og med 2024. I de situasjonene omhandlet i denne forordningen der nettgjestingstilbydere tillates å kreve en tilleggsavgift for regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, bør tilleggsavgiften som kreves for mottatte regulerte nettgjestingsanrop, ikke overstige den unionsdekkende maksimumstaksten for taleanropterminering i mobilnettet som Kommisjonen har fastsatt for det relevante året i deleget forordning (EU) 2021/654. Dersom Kommisjonen senere konkluderer med at det ikke lenger er nødvendig å fastsette en unionsdekkende maksimumstakst for taleanropterminering i mobilnettet, bør en eventuell tilleggsavgift som kreves for mottatte regulerte nettgjestingsanrop, ikke overstige taksten fastsatt i den seneste delegete rettsakten som er vedtatt i henhold til artikkel 75 i direktiv (EU) 2018/1972.

- 34) Dersom tilbydere av nettgjestingstjenester i Unionen gjør endringer i sine nettgjestingstakster til sluttbrukere og i tilhørende ordninger for bruk av nettgjesting for å oppfylle kravene i denne forordningen, bør slike endringer ikke gi mobilkunder en rett i henhold til den nasjonale lovgivningen som innarbeider direktiv (EU) 2018/1972, til å si opp sine sluttbrukeravtaler.
- 35) En sluttbrukeravtale som omfatter noen form for regulert sluttbrukertjeneste, bør på en klar og forståelig måte angi egenskapene ved denne regulerte sluttbrukertjenesten, herunder det forventede tjenestekvalitetsnivået. Selv om nettgjestingstilbydere ikke utøver kontroll over besøkte nett, er de nettgjestingstjenestene som leveres, omfattet av avtalen om nettgjesting i engrosleddet med operatøren av det besøkte nettet. For å styrke nettgjestingskundernes stilling bør nettgjestingstilbydere derfor tydelig informere kundene sine i sluttbrukeravtalen om hvordan kvaliteten på nettgjestingstjenestene i praksis kan avvike fra de tjenestene som forbrukes i hjemlandet. Nettgjestingstilbydere bør også, så langt det er mulig, forklare hvordan andre relevante faktorer kan påvirke tjenestekvaliteten, for eksempel hastigheten, latenstiden og tilgjengeligheten av nettgjestingstjenester eller andre tjenester i forbindelse med nettgjesting, på grunn av tilgjengeligheten av visse teknologier, dekingen eller variasjoner som skyldes ytre faktorer, for eksempel topografi. En slik sluttbrukeravtale bør også inneholde klare og forståelige opplysninger om klageprosedyren som er tilgjengelig dersom kvaliteten på tjenesten ikke svarer til vilkårene i sluttbrukeravtalen. Nettgjestingstilbyderen bør behandle eventuelle klager i den forbindelse raskt og effektivt.
- 36) For å sikre at nettgjestingskunderne er tilstrekkelig informert om kvaliteten på nettgjestingstjenestene, bør nettgjestingstilbydere offentliggjøre de relevante opplysningene på sine nettsider. For dette formålet bør opplysningene inkludere mulige grunner til at en nettgjestingstjeneste kan bli tilbudt på vilkår som er mindre fordelaktige enn dem som tilbys på hjemmemarkedet. Opplysningene bør særlig omfatte en klar og forståelig forklaring av mulige betydelige avvik fra de annonserte eller estimerte maksimale opplastings- og nedlastingshastighetene som tilbys på hjemmemarkedet, og hvordan slike avvik kan påvirke den nettgjestingstjenesten som kunden abonnerer på. Opplysningene kan også omfatte en klar og forståelig forklaring av hvordan eventuelle begrensninger på mengde, hastighet og andre parametere for tjenestekvalitet i praksis kan påvirke datanettgjestingstjenesten, særlig bruken av innhold, applikasjoner og tjenester i forbindelse med nettgjesting.
- 37) Nettgjestingskunder og hjemmenettoperatører pådrar seg noen ganger store regninger uforvarende på grunn av mangel på åpenhet om hvilke numre som brukes til verdiøkende tjenester i Unionen, og om engrosprisene som kreves for verdiøkende tjenester, uten at dette berører artikkel 97 i direktiv (EU) 2018/1972. Kommunikasjon til visse numre som brukes til å levere verdiøkende tjenester, for eksempel høytakstnumre, gratisnumre eller numre med delt taksering, er underlagt særlige prisvilkår på nasjonalt plan. Denne forordningen bør ikke anvendes på den delen av taksten som kreves for å levere verdiøkende tjenester, men bare på takstene for tilknytning til slike tjenester. RLAH-prinsippet kan skape en forventning hos nettgjestingskunder om at kommunikasjon til slike numre ved nettgjesting ikke bør medføre økte kostnader sammenlignet med forholdene i hjemlandet. Slik er det imidlertid ikke alltid ved nettgjesting. Nettgjestingskunder konfronteres med økte kostnader selv når de ringer numre som det er gratis å ringe i hjemlandet. Dette kan svekke kundernes tillit til at de kan bruke telefonen ved nettgjesting, og kan føre til «regningssjokk», noe som

⁽¹⁶⁾ Deleget kommisjonsforordning (EU) 2021/654 av 18. desember 2020 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 ved å fastsette en felles unionsdekkende maksimumstakst for taleanropterminering i henholdsvis mobilnettet og fastnettet (EUT L 137 av 22.4.2021, s. 1).

vil ha negativ innvirkning på opplevelsen av reell RLAH. I sluttbrukerleddet skyldes dette hovedsakelig at det ikke er tilstrekkelig åpenhet om de høyere takstene som kan påløpe ved kommunikasjon til numre som brukes til verdiøkende tjenester. Det bør derfor innføres tiltak for å øke bevisstheten om risikoen for høye regninger og for å øke åpenheten om vilkårene for kommunikasjon til numre for verdiøkende tjenester. Nettgjestingskunder bør bli informert om dette i sluttbrukeravtalen, og bør bli varslet i god tid, på en brukervennlig måte og vederlagsfritt med advarsel om at kommunikasjon til numre for verdiøkende tjenester ved nettgjesting kan medføre ekstra kostnader. Muligheten til å deaktivere tredjepartsfaktureringsomhandlet i vedlegg IV til direktiv (EU) 2018/1972 kan, dersom den er tilgjengelig, anvendes på nettgjestingssituasjoner.

- 38) Engrosmarkedene for nettgjesting bør virke slik at operatørene kan få dekket alle kostnadene ved å tilby regulerte nettgjestingstjenester i engrosleddet, inkludert samkostnader og felleskostnader. I kostnadsmodellen som ble benyttet ved revisjonen, var det tatt størst mulig hensyn til investeringene som operatørene har gjort for å levere mobilnettgjestingstjenester, så som spektrumkostnadene og kostnadene til investeringer i utstyr og infrastruktur, samt til infrastrukturen som operatørene har rullet ut, og teknologien som forventes å dominere forbruket fram til neste revisjon. Den planlagte revisjonen i 2025 vil bygge på en ny kostnadsmodell der det tas størst mulig hensyn til den teknologiske utviklingen som er observert i overgangsperioden. Dette bør opprettholde insentivene til å investere i besøkte nett og hindre konkurransevidning på de besøkte markedene som forårsakes av regelverksarbitrasje, der operatører utnytter avhjelpende tiltak som skal gi tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, til å konkurrere på innenlandske besøkte markeder.
- 39) På bakgrunn av denne forordningens mål om å sikre fortsatt konkurranse og vern av sluttbrukerne bør forordningen fastsette pristak for nettgjesting i engrosleddet som gjenspeiler utviklingen i operatørens kostnader ved levering av nettgjestingstjenester i engrosleddet. Kostnadsmodellen som er brukt ved revisjonen, og som det vises til i konsekvensanalysen foretatt for denne forordningens formål, viser at operatørens kostnader har vært gradvis fallende og fortsetter å falle. I betraktning av den forventede tidsplanen for den planlagte revisjonen av engrospristakene på grunnlag av de to rapportene som Kommisjonen skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet innen 30. juni 2025 og 30. juni 2029, bør de maksimale engrosprisene reduseres gradvis over tid, tatt i betraktning relevante kostnadsestimater og den sannsynlige markedsutviklingen i tidsrommet mellom 2022 og 2027.
- 40) Kostnadsestimatene for levering av nettgjestingstjenester i engrosleddet, inkludert samkostnader og felleskostnader, er blitt vurdert på grunnlag av flere kilder. En av kildene var en generell kostnadsmodell for nettgjestingstjenester i engrosleddet som ble brukt i revisjonsprosessen, og som estimerte de kostnadene en effektiv operatør har ved levering av nettgjestingstjenester i engrosleddet. Resultatet av kostnadsmodellen gjør det mulig å analysere kostnadene for hvert år i hver medlemsstat under ulike scenarioer og forutsetninger i de årene modellen estimerer kostnader. Kostnadsmodellen ble fylt med data innsendt av operatørene og ble deretter bekreftet av de berørte nasjonale reguleringsmyndighetene. Sesongvariasjoner ble også tatt i betraktning for de medlemsstatene som kunne vise at slike variasjoner påvirket operatørens nettdimensjonering. I hele den perioden da kostnadsmodellen ble utarbeidet, ble operatørene, BEREC og de nasjonale reguleringsmyndighetene rådspurt. Kostnadsvurderingen baserte seg også på gjeldende engrospriser for nettgjesting i Unionen og tok høyde for den forventede framtidige utbredelsen av oppdatert nett-teknologi, i tråd med indikasjoner i uttalelsene fra BEREC.
- 41) Når det gjelder regler for engrospriser, bør de lovfestede forpliktelsene på unionsplan opprettholdes, ettersom et tiltak som gir mulighet for RLAH i hele Unionen uten at det tas hensyn til nivået på engroskostnadene forbundet med levering av nettgjestingstjenester i engrosleddet, kan risikere å forstyrre det indre marked for nettgjestingstjenester og ikke vil oppmuntre til mer konkurranse. Engrospriser på et passende nivå bør lette bærekraftig konkurranse, også fra nye markedsdeltakere, små og mellomstore bedrifter og nyetablerte foretak.
- 42) Maksimale engrospriser bør fungere som et beskyttelsesnivå og sikre at operatørene kan dekke sine kostnader, inkludert samkostnader og felleskostnader. De bør også gi mulighet for utstrakt bærekraftig levering av RLAH, samtidig som de gir rom for markedsmessige forhandlinger mellom operatører.

- 43) Visse mobilnettoperatørens praksis med å fakturere for nettgjestingsanrop i engrosleddet på grunnlag av minsteperioder på opptil 60 sekunder, og ikke per sekund, slik det er vanlig for andre samtrafikkpriser i engrosleddet, vrir konkurransen mellom disse operatørene og dem som benytter andre betalingsmodeller, og undergraver enhetlig anvendelse av de maksimale engrosprisene fastsatt i denne forordningen. Dessuten medfører denne praksisen et tilleggsgebyr som øker engroskostnadene og dermed får negative følger for prisene på talebaserte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet. Mobilnettoperatørene bør derfor være pålagt å fakturere per sekund for levering av regulerte nettgjestingsanrop i engrosleddet.
- 44) For å sikre at nettgjestingskunder har uavbrutt og effektiv tilgang til nødmeldingstjenester vederlagsfritt, bør de besøkte nettene ikke kreve engrospris av nettgjestingstilbyderne for noen form for nødkommunikasjon.
- 45) For å gi økt åpenhet om sluttbrukerpriser for nettgjestingstjenester og for å hjelpe nettgjestingskunder med å treffe avgjørelser om bruken av sine mobilenheter når de er i utlandet, bør tilbydere av mobilkommunikasjonstjenester vederlagsfritt gi sine nettgjestingskunder opplysninger om hvilke takster som gjelder for dem når de bruker nettgjestingstjenester i en besøkt medlemsstat. Ettersom visse kundegrupper kan være godt informert om nettgjestings-takstene, bør nettgjestingstilbyderne sørge for at kundene på en enkel måte kan velge bort denne automatiske meldingen. I tillegg bør nettgjestingskunder få en tekstmelding som inneholder en lenke til en nettside opprettet av nettgjestingstilbyderen der det gis detaljert informasjon om hvilke typer tjenester, det vil si anrop og SMS-er, som det kan påløpe økte kostnader for, uten at dette berører artikkel 97 i direktiv (EU) 2018/1972. Nettgjestingskundene bør bli fullt ut informert på en tydelig måte om eventuelle gebyrer som kreves ved bruk av gratisnumre under nettgjesting. Dessuten bør nettgjestingstilbyderne på anmodning aktivt og vederlagsfritt gi sine kunder, forutsatt at disse befinner seg i Unionen, tilleggsopplysninger om datataksten per minutt, per SMS eller per megabyte, inklusive mva., for å foreta eller motta taleanrop, og også for å sende og motta SMS-er og MMS-er samt andre datakommunikasjonstjenester i den besøkte medlemsstaten.
- 46) En nettgjestingskunde kan kople seg til ikke-bakkebaserte offentlige mobilkommunikasjonsnett, for eksempel mobilkommunikasjonstjenester om bord på fartøyer (MCV-tjenester) som definert i kommisjonsvedtak 2010/166/EU⁽¹⁷⁾ eller mobilkommunikasjonstjenester om bord i luftfartøyer (MCA-tjenester) som definert i kommisjonsvedtak 2008/294/EF⁽¹⁸⁾, som gjøres tilgjengelig gjennom andre typer radionett enn bakkebaserte nett, ved hjelp av særskilte innretninger installert om bord. Disse tjenestene er ofte tilgjengelige i internasjonalt farvann eller om bord i luftfartøyer. De takstene som nettgjestingskunder må betale når de bevisst eller utilsiktet kopler seg til ikke-bakkebaserte nett, er betydelig høyere enn takstene for regulerte nettgjestingstjenester. Nettgjestingskunder er vant til å dra fordel av RLAH og bruk av nettgjestingstjenester til innenlandske takster. På grunn av mangelen på en konsekvent tilnærming til åpenhets- og sikringstiltak når det gjelder forbindelser til ikke-bakkebaserte nett, står nettgjestingskunder i ekstra stor fare for å bli utsatt for regningssjokk. Det bør derfor innføres ytterligere åpenhets- og sikringstiltak som skal anvendes på forbindelser til ikke-bakkebaserte nett, for eksempel på skip og luftfartøyer.

Nettgjestingstilbyderen bør ta rimelige skritt for å anvende slike åpenhets- og sikringstiltak. Slike skritt kan omfatte tiltak for nettdrift, beløpsgrenser, en bortvalgfunksjon eller tilsvarende tiltak. De bør særlig omfatte tiltak for å sikre at det gis tilstrekkelig informasjon på en klar og forståelig måte, slik at nettgjestingskundene aktivt kan hindre slike tilfeller av utilsiktet nettgjesting. Nettgjestingstilbydere som tilbyr en bortvalgfunksjon, bør informere nettgjestingskunder om de begrensningene som gjelder ved øyeblikkelig valg eller reaktivering av tjenesten, for eksempel risikoen for at de uten tilkoplingen til nettet ikke vil kunne reaktivere tilkopling til et ikke-jordisk nett. Nettgjestingstilbyderne bør informere nettgjestingskundene sine om muligheten for manuelt og umiddelbart å velge bort nettgjesting på sin mobilenhet, enten i innstillingene eller ved å aktivere flymodus. Så langt det er mulig, bør nettgjestingstilbyderne ved planlegging og drift av sine nett bestrebe seg på å prioritere tilkoplinger til bakkebaserte nett for å minimere

⁽¹⁷⁾ Kommisjonsavgjørd 2010/166/EU av 19. mars 2010 om harmoniserte vilkår for bruk av radiospektrum for mobilkommunikasjonstjenester om bord på fartøyer (MCV-tjenester) i Den europeiske unionen (EUT L 72 av 20.3.2010, s. 38).

⁽¹⁸⁾ Kommisjonsvedtak 2008/294/EF av 7. april 2008 om harmoniserte vilkår for bruk av radiospektrum til mobile kommunikasjonstjenester i luftfartøyer (MCA-tjenester) i Fellesskapet (EUT L 98 av 10.4.2008, s. 19).

risikoen for utilsiktet tilkopling til ikke-bakkebaserte nett. For å sikre et høyt vernnivå for nettgjestingskunder når de kopler seg til ikke-bakkebaserte offentlige mobilkommunikasjonsnett, bør tilbyderne av mobilkommunikasjonstjenester informere sine nettgjestingskunder om eventuelle tilleggsavgifter som gjelder, ved hjelp av en gratis tekstmelding hver gang det blir opprettet forbindelse til et slikt nett.

- 47) I denne forordningen bør det i forbindelse med regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet fastsettes særlige åpenhetskrav som er i samsvar med de særlige vilkårene for takster og volumer som gjelder etter avskaffelsen av tilleggsavgiftene for nettgjesting i sluttbrukerleddet. Det bør særlig fastsettes at nettgjestingskunder i god tid, på en brukervennlig måte og vederlagsfritt skal bli informert om den gjeldende ordningen for normal bruk, når den gjeldende normalbruksmengden av regulerte tale-, SMS- eller datanettgjestingstjenester er helt oppbrukt, om eventuelle tilleggsavgifter og om samlet forbruk av regulerte datanettgjestingstjenester.
- 48) Kunder som bor i grenseområder, bør ikke få unødvendig høye regninger på grunn av utilsiktet nettgjesting. Nettgjestingstilbyderne bør derfor ta alle rimelige skritt for å minimere risikoen for utilsiktet nettgjesting og for å verne kundene mot å bli belastet for nettgjesting når de befinner seg i sin egen medlemsstat. Slike skritt bør omfatte beløpsgrenser, funksjoner for å velge bort nettgjesting i nett utenfor Unionen når dette er teknisk mulig, eller tilsvarende tiltak. Slike skritt bør særlig omfatte egnede tiltak for å gi tilstrekkelig informasjon på en klar og forståelig måte, slik at nettgjestingskundene aktivt kan hindre slike tilfeller av utilsiktet nettgjesting. Nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter med ansvar for å ivareta og fremme interessene til kunder som vanligvis bor innenfor deres territorium, bør være oppmerksomme på situasjoner der kundene må betale nettgjestingspriser selv om de fortsatt befinner seg i sin medlemsstat, og bør treffe egnede tiltak for å avhjelpe problemet.
- 49) Det bør dessuten fastsettes tiltak for sikre åpenhet om sluttbrukertakstene for alle datanettgjestingstjenester, herunder takstene for å kople seg til ikke-bakkebaserte mobilkommunikasjonsnett, særlig for å fjerne problemet med regningssjokk, som utgjør en hindring for et velfungerende indre marked, samt for å gi nettgjestingskunder det verktøyet de trenger for å overvåke og kontrollere utgiftene til datanettgjestingstjenester. Det bør heller ikke være noen hindringer for nye anvendelser eller ny teknologi som kan erstatte eller utgjøre et alternativ til nettgjestingstjenester, herunder, men ikke begrenset til, wifi.
- 50) Dessuten bør nettgjestingstilbyderne, for å unngå regningssjokk, fastsette én eller flere øvre beløps- eller volumgrenser for sine utestående avgifter for alle datanettgjestingstjenester, uttrykt i den valutaen som kunden faktureres i, som de bør tilby alle sine nettgjestingskunder vederlagsfritt, med en passende melding, i et medieformat som gjør det mulig å hente den fram igjen senere, som sendes når grensen snart er nådd. Når den øvre grensen er nådd, bør kundene ikke lenger motta eller bli fakturert for tjenestene, med mindre de uttrykkelig ber om fortsatt levering av tjenestene i samsvar med de bestemmelsene og vilkårene som er angitt i meldingen. I så fall bør de vederlagsfritt motta bekreftelse i et medieformat som gjør det mulig å hente meldingen fram igjen på et senere tidspunkt. Nettgjestingskunder bør gis mulighet til å velge bort disse øvre beløps- eller volumgrensene innenfor et rimelig tidsrom, eller velge ikke å ha en slik grense. Dersom kundene ikke angir noe annet, bør de omfattes av en ordning med en standardgrense.
- 51) Disse tiltakene for å øke åpenheten bør anses som minstekrav til vern av nettgjestingskunder og bør ikke hindre nettgjestingstilbydere i å tilby sine kunder en rekke andre funksjoner som kan hjelpe dem til å forutse og kontrollere sine utgifter til datanettgjestingstjenester.
- 52) Kunder med forhåndsbetalte abonnementer kan også oppleve å få regningssjokk etter bruk av datanettgjestingstjenester. Av den grunn bør bestemmelsene om en øvre grense gjelde også for disse kundene.
- 53) Forbrukerne skiller ikke alltid mellom tilgang til elektroniske kommunikasjonstjenester under nettgjesting, det vil si når sluttbrukere bruker slike tjenester i besøkte medlemsstater, og kommunikasjon innenfor EU, det vil si når forbrukere som befinner seg i hjemmemedlemsstaten, ringer eller sender SMS-meldinger til en annen medlemsstat. Selv om nettgjesting og kommunikasjon innenfor EU utgjør to atskilte markeder, kan det fra et forbrukerperspektiv trekkes visse

paralleller mellom dem. Siden 15. mai 2019 har den sluttbrukerprisen eksklusive mva. som forbrukerne må betale for regulert kommunikasjon innenfor EU, hatt et tak på EUR 0,19 per minutt for anrop og EUR 0,06 per SMS. Med forlengelsen av de RLAH-tiltakene som innføres ved denne forordningen, som skal motvirke risikoen for å hemme kommunikasjon over landegrensene og gjøre det mulig å opprette et indre marked, bør det anses hensiktsmessig å undersøke utviklingen av kommunikasjonsmarkedet innenfor EU. For dette formålet bør de eksisterende tiltakene evalueres i lys av anvendelsen av direktiv (EU) 2018/1972, særlig reglene om interpersonelle kommunikasjonstjenester, og innføringen av felles unionsdekkende maksimumstakster for taleanropsterminering, som er komponent i kostnadsstrukturen for kommunikasjon innenfor EU. Kommisjonen, med støtte fra BEREC, bør vurdere virkningene av de eksisterende tiltakene som ble innført ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1971⁽¹⁹⁾, og avgjøre om og i hvilken grad det fortsatt er behov for å senke pristakene for å verne forbrukerne. Denne vurderingen bør finne sted minst ett år før tiltakene utløper 14. mai 2024.

- 54) Det er vesentlige forskjeller mellom regulerte nettgjestingstakster i Unionen og nettgjestingstakster som kreves av kundene når de er på reise utenfor Unionen, som er betydelig høyere enn prisene innenfor Unionen, der det bare unntaksvis kreves tilleggsavgift for nettgjesting etter avskaffelsen av nettgjestingsavgifter i sluttbrukerleddet. I mangel av en ensartet tilnærming med hensyn til tiltak for å øke åpenheten og sikkerheten ved nettgjesting utenfor Unionen er ikke forbrukerne trygge på sine rettigheter og vegrer seg derfor ofte for å bruke mobiltjenester når de er i utlandet. Oversiktlige opplysninger til forbrukerne bør ikke bare være til hjelp for dem når de skal avgjøre hvordan de skal bruke sine mobilenheter på reise i utlandet (både i og utenfor Unionen), men kan også være til hjelp når de skal velge mellom nettgjestingstilbydere. Det er derfor nødvendig å håndtere problemet med manglende åpenhet og forbrukervern ved å anvende visse tiltak for å øke åpenheten og sikkerheten også på nettgjestingstjenester som leveres utenfor Unionen. Disse tiltakene bør fremme konkurransen og gjøre det indre marked mer velfungerende.
- 55) Unionsborgere møter høye nettgjestingsavgifter når de bruker nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet i tredjeland. Derfor bør det oppmuntres til initiativer for å senke avgiftene for nettgjestingstjenester mellom Unionen og tredjeland på gjensidig grunnlag. Særlig vil sluttbrukere i Unionens ytre grenseregioner dra stor nytte av lavere nettgjestingsavgifter i naboland.
- 56) Dersom operatøren av det besøkte nettet i det besøkte tredjelandet ikke tillater at nettgjestingstilbyderen overvåker sine kunders bruk i sanntid, bør nettgjestingstilbyderen ikke ha plikt til å tilby de øvre beløps- eller volumgrensene for å sikre kundene.
- 57) Nettgjestingstilbyderne bør informere nettgjestingskundene om muligheten til å få vederlagsfri tilgang til nødmeldingstjenester ved å ringe det felles europeiske nødnummeret 112, og om alternative tilgangsmidler via nødkommunikasjon som det er teknisk mulig å bruke for nettgjestingskunder, særlig for nettgjestingskunder med funksjonsnedsettelse. Alternative tilgangsmidler via nødkommunikasjon gjør det mulig for nettgjestingskunder, særlig kunder med funksjonsnedsettelse, å få tilgang til nødmeldingstjenester på andre måter enn ved taleanrop. For eksempel kan alternative tilgangsmidler sikres via nødmeldingsapplikasjoner, meldingstjenester, formidlingstjenester, tekst i sanntid eller totale konversasjonstjenester som er innført i samsvar med artikkel 4 i direktiv (EU) 2019/882. Opplysninger om tilgangsmidlene bør gis i en SMS som informerer nettgjestingskunden om muligheten til å få vederlagsfri tilgang til nødmeldingstjenestene ved å ringe det felles europeiske nødnummeret 112, og som inneholder en lenke til en særskilt nettside som kan nås vederlagsfritt, som er i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2102⁽²⁰⁾, som på en lett forståelig måte beskriver de alternative tilgangsmidlene til nødmeldingstjenestene i den besøkte medlemsstaten, og som bare angir de tilgangsmidlene som det er teknisk mulig å bruke for nettgjestingskunder. Den særskilte nettsiden bør inneholde informasjon på det språket som nettgjestingstilbyderen kommuniserer med nettgjestingskunden på.

⁽¹⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1971 av 11. desember 2018 om opprettelse av Sammenslutningen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektronisk kommunikasjon (BEREC) og Byrådet for støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om endring av forordning (EU) 2015/2120 og om oppheving av forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 av 17.12.2008, s. 321).

⁽²⁰⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2102 av 26. oktober 2016 om tilgjengeligheten av offentlige organers nettsted og mobilapplikasjoner (EUT L 327 av 2.12.2016, s. 1).

- 58) Artikkel 110 i direktiv (EU) 2018/172 pålegger medlemsstatene å sikre at deres offentlige varslingssystemer sender ut offentlige varsler til de berørte sluttbrukerne, det vil si sluttbrukere som befinner seg i de geografiske områdene som kan bli berørt av nær forestående eller pågående alvorlige nødssituasjoner og katastrofer i varslingsperioden, herunder nettgjestingsnettbrukere. Det finnes nå teknologier som gjør det mulig for nasjonale myndigheter å sende ut offentlige varsler til berørte nettgjestingskunder uten at kunden behøver å foreta seg noe på forhånd, for eksempel laste ned en applikasjon. I noen medlemsstater brukes imidlertid mobilapplikasjoner for offentlig varsling som gjør det mulig å sende rik informasjon til sluttbrukerne, noen ganger i tillegg til de tidligere nevnte teknologiene. I de medlemsstatene der lenken til en slik nasjonal mobilapplikasjon for offentlig varsling finnes i databasen over de tilgangsmidlene til nødmeldingstjenestene som er påbudt i hver enkelt medlemsstat i samsvar med denne forordningen, bør nettgjestingstilbyderne informere nettgjestingskundene om lenken til denne applikasjonen. Informasjonen bør gis på det språket som nettgjestingstilbyderen kommuniserer med nettgjestingskunden på. Under henvisning til preambelen til direktiv (EU) 2018/172 vil Kommissjonen vurdere mulighetene for at berørte nettgjestingskunder kan motta offentlige varsler utstedt av vedkommende nasjonale myndigheter, herunder via en mobilapplikasjon når de er på reise innenfor Unionen, gjennom et unionsdekkende offentlig varslingssystem som kommer i tillegg til de nasjonale offentlige varslingssystemene.
- 59) Nummerserier, herunder dem som brukes til verdiøkende tjenester, er fastsatt i de nasjonale nummerplanene og ikke harmonisert på unionsplan. Det er derfor ikke sikkert at operatørene kan gjenkjenne nummerseriene for verdiøkende tjenester i alle land på forhånd. Nummerserier som brukes til verdiøkende tjenester, er gjenstand for særlige prisvilkår på nasjonalt plan, og i mange tilfeller har de ikke regulerte termineringstakster. Selv om nettgjestingstilbyderne er klar over dette, kan engrosprisene de må betale, likevel være uventet høye. I et nettgjestingsscenario er ikke operatørene i stand til å løse dette problemet, ettersom de mangler informasjon om hvilke nummerserier som brukes til verdiøkende tjenester i hele Unionen. For å løse dette problemet bør BEREC opprette og forvalte en felles unionsdekkende, sikker database over nummerserier for verdiøkende tjenester. Formålet med databasen er å øke åpenheten, slik at nasjonale reguleringsmyndigheter og eventuelt andre vedkommende myndigheter samt operatørene kan få direkte tilgang til informasjon om de nummerseriene i alle medlemsstater som kan generere høyere kostnader (termineringstakster). Den utgjør et nødvendig skritt på veien til å øke åpenheten på sluttbrukernivå, ettersom den kan brukes til å informere nettgjestingskunder om hvilke typer tjenester som kan bli pålagt økte avgifter ved nettgjesting. For å øke forbrukervernet og åpenheten bør det gis mulighet for at databasen kan inneholde ytterligere informasjon, for eksempel om takstene knyttet til nummerserier for verdiøkende tjenester, så som takstene per minutt eller per handling. Slik takstinformasjon kan gjøres tilgjengelig på den særskilte nettsiden der det gis informasjon om verdiøkende tjenester. BEREC bør fastsette prosedyrene som vedkommende myndigheter skal følge når de skal registrere og oppdatere informasjon i den databasen over nummerserier for verdiøkende tjenester som opprettes i samsvar med denne forordningen.
- 60) BEREC bør opprette og forvalte en felles unionsdekkende database over tilgangsmidler til nødmeldingstjenester som er påbudt, og som det er teknisk mulig å bruke for nettgjestingsnettbrukere, i hver enkelt medlemsstat. Formålet med databasen er å hjelpe nasjonale operatører, nasjonale reguleringsmyndigheter og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter å holde seg informert om alle disse tilgangsmidlene til nødmeldingstjenester som brukes i Unionen. Medlemsstatene bør kunne oppdatere databasen med en lenke til den nasjonale mobilapplikasjonen for offentlig varsling dersom det er relevant. BEREC bør fastsette prosedyrene som vedkommende myndigheter skal følge når de skal registrere og oppdatere informasjonen som kreves etter denne forordningen.
- 61) Dersom medlemsstatene overlater noen av oppgavene knyttet til vern av sluttbrukere til andre vedkommende myndigheter enn de nasjonale reguleringsmyndighetene, for eksempel når det gjelder krav om informasjon i sluttbrukeravtaler, åpenhet eller oppsigelse av avtaler, omfatter disse vedkommende myndighetenes kompetanse til disse oppgavene alle deler av sluttbrukeravtalen, også rettigheter og plikter i forbindelse med nettgjesting. Uten at det berører oppgavefordelingen i henhold til direktiv (EU) 2018/172, bør de nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter med ansvar for å utføre oppgaver etter nevnte direktiv ha den nødvendige myndigheten til å overvåke, føre tilsyn med og håndheve de forpliktelsene som følger av denne forordningen, på sitt territorium. De bør også overvåke prisutviklingen for tale-, SMS- og datatjenester for nettgjestingskunder i Unionen, herunder eventuelt de særlige kostnadene forbundet med nettgjestingsanrop som foretas og mottas i Unionens mest fjerntliggende regioner, og behovet for å sikre at disse kostnadene i tilstrekkelig grad kan dekkes inn på engrosmarkedet, samt at trafikkstyringsmetoder ikke brukes for å begrense valgmulighetene til ulempe for kundene. De bør sørge for at berørte parter får tilgang til ajourførte opplysninger om anvendelsen av denne forordningen, og offentliggjøre resultatene av denne overvåkingen. Opplysningene bør deles opp på foretakskunder, kunder med forhåndsbetalt abonnement og kunder med etterbetalt abonnement.

- 62) For innenlandsk nettgjesting i Unionens mest fjerntliggende regioner der mobiltelefonstillatelsene avviker fra dem som tildeles for resten av det nasjonale territoriet, kan det være fordelaktig med takstnedsettelse som tilsvarer dem som gjelder i det indre marked for nettgjestingstjenester. Gjennomføringen av denne forordningen bør ikke føre til at kunder som bruker nasjonale nettgjestingstjenester, blir dårligere stilt prissmessig enn kunder som bruker unionsdekkende nettgjestingstjenester. For dette formålet kan de nasjonale myndighetene treffe ytterligere tiltak i samsvar med unionsretten.
- 63) Samtidig som de sikrer fortrolig behandling av forretningshemmeligheter, bør de nasjonale reguleringsmyndighetene, for å overvåke og føre tilsyn med anvendelsen av denne forordningen og utviklingen på engrosmarkedene for nettgjesting, ha rett til å kreve opplysninger om avtaler om nettgjesting i engrosleddet som ikke omfatter anvendelse av maksimale engrospriser for nettgjesting. Nevnte myndigheter bør også ha tillatelse til å kreve opplysninger om vedtakelse og anvendelse av vilkår i avtaler om nettgjesting i engrosleddet som har til formål å hindre permanent nettgjesting og unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for andre formål enn å tilby regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingstilbyderes kunder som er på reise i Unionen.
- 64) Dersom tilbydere av mobiltjenester i Unionen anser at fordelene ved samvirkingsevne og ende-til-ende-forbindelser for deres kunder er truet som følge av at deres nettgjestingsavtaler med mobilnettoperatører i en annen medlemsstat opphører eller står i fare for å opphøre, eller dersom de ikke er i stand til å tilby sine kunder tjenester i en annen medlemsstat på grunn av manglende avtale med minst én nettoperatør i engrosleddet, bør de nasjonale reguleringsmyndighetene, eller andre vedkommende myndigheter i situasjonene omhandlet i artikkel 61 nr. 2 bokstav b) og c) i direktiv (EU) 2018/1972 om nødvendig anvende sine fullmakter i henhold til artikkel 61 i nevnte direktiv for å sikre tilstrekkelig tilgang og samtrafikk, idet de tar hensyn til målene fastsatt i artikkel 3 i direktivet, særlig utviklingen av det indre marked ved å fremme levering av, tilgang på og samvirkingsevne mellom felleseuropeiske tjenester samt ende-til-ende-forbindelser.
- 65) Den særskilte prisreguleringen av nettgjestingstjenester i engrosleddet innebærer at det gjelder et generelt pristak i Unionen for et sammensatt produkt som også kan omfatte annen nettgjestingstilgang i engrosleddet og andre samtrafikkressurser, herunder særlig slike som er underlagt nasjonalt regelverk eller eventuelt regelverk som gjelder på tvers av landegrensene. I denne sammenheng forutsettes det at forskjellene i regulering av disse ressursene i Unionen vil minske, særlig på grunn av mulige ytterligere tiltak truffet i samsvar med direktiv (EU) 2018/1972 for å sikre mer ensartede reguleringsmetoder. I mellomtiden bør en eventuell tvist mellom operatører av besøkte nett og andre operatører om takstene for de regulerte ressursene som er nødvendige for å tilby nettgjestingstjenester i engrosleddet, idet det tas hensyn til BERECS uttalelse dersom BEREC er blitt rådspurt, behandles i samsvar med de særskilte lovfestede forpliktelsene som gjelder for nettgjesting, samt med direktiv (EU) 2018/1972.
- 66) Det er nødvendig å overvåke og regelmessig gjennomgå virkemåten til engrosmarkedene for nettgjesting og deres innbyrdes forhold til sluttbrukermarkedene for nettgjesting, idet det tas hensyn til den konkurransemessige og teknologiske utviklingen samt til trafikkstrømmene. Kommisjonen bør framlegge to rapporter for Europaparlamentet og Rådet som eventuelt bør følges av et forslag til regelverk. I disse rapportene bør Kommisjonen særlig vurdere om RLAH har noen innvirkning på utviklingen når det gjelder hvilke takstplaner som er tilgjengelige på sluttbrukermarkedene. Dette bør dels omfatte en vurdering av om det har dukket opp takstplaner som omfatter bare innenlandske tjenester og helt utelukker nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, og som dermed undergraver selve formålet med RLAH, og dels en vurdering av om det er blitt mindre tilgang på takstplaner med flate takster, noe som også kan innebære et tap for forbrukerne og undergrave formålene med det digitale indre marked.

Kommisjonen bør i sine rapporter særlig analysere i hvilken grad nasjonale reguleringsmyndigheter har tillatt ekstraordinære tilleggsavgifter for nettgjesting i sluttbrukerleddet, om hjemmenettoperatørene kan opprettholde sine innenlandske avregningsmodeller, og om operatørene av de besøkte nettene kan få dekket de kostnadene de ved effektiv drift pådrar seg i forbindelse med levering av regulerte nettgjestingstjenester i engrosleddet. I tillegg bør Kommisjonens rapporter inneholde vurderinger av hvordan tilgangen til de ulike nett-teknologiene og -generasjonene sikres på engrosnivå, opplysningene om engrospriser for datatjenester, graden av bruk av handelsplattformer og lignende instrumenter for å handle med trafikk på engrosnivå, utviklingen av maskin-til-maskin-nettgjesting, vedvarende problemer på sluttbrukernivå i forbindelse med verdidøkende tjenester, anvendelsen av tiltakene for nødkommunikasjon, åpenhetstiltakene for nettgjesting i tredjeland og ikke-bakkebaserte offentlige mobilnett med sikte på å hindre utilsikket

nettgjesting, effektiviteten av forpliktelsene om tjenestekvalitet fastsatt i denne forordningen og i hvilken grad kundene blir behørig informert om disse forpliktelsene i sine sluttbrukeravtaler og kan dra fordel av en reell RLAH-opplevelse. Dessuten bør Kommissjonens rapporter inneholde en vurdering av hvilken innvirkning utrulling og gjennomføringen av ny teknologi samt pandemier og naturkatastrofer har på nettgjestingsmarkedet. For å gi mulighet for slik rapportering med sikte på å vurdere hvordan nettgjestingsmarkedene tilpasser seg RLAH-reglene, bør det samles inn tilstrekkelige opplysninger om virkemåten til disse markedene etter at disse reglene er gjennomført.

- 67) For å kunne vurdere konkurranseutviklingen på nettgjestingsmarkedene i Unionen og regelmessig rapportere om endringer i de faktiske engrosnettgjestingsprisene for ubalansert trafikk mellom tilbydere av nettgjestingstjenester bør BEREC fortsette å samle inn data fra de nasjonale reguleringsmyndighetene. Der det er relevant, bør nasjonale reguleringsmyndigheter kunne samordne seg med andre vedkommende myndigheter. Slike data bør omfatte de faktiske takstene som kreves for henholdsvis balansert og ubalansert trafikk, sammen med de faktiske trafikkmengdene for de relevante nettgjestingstjenestene. Innsamling av data som gjør det mulig å overvåke og vurdere virkningen av endringer i reiseatferd og forbruksmønstre, for eksempel endringer forårsaket av pandemier, er avgjørende for den analysen som kreves i rapportene omhandlet i denne forordningen. BEREC bør også samle inn data om tilfeller der partene i en avtale om nettgjesting i engrosleddet har valgt å ikke anvende maksimale engrospriser for nettgjesting eller har gjennomført tiltak i engrosleddet som har til hensikt å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for andre formål enn å tilby regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingstilbydernes kunder mens disse er på reise i Unionen. På grunnlag av de innsamlede dataene med tilstrekkelig detaljnivå bør BEREC jevnlig rapportere om forholdet mellom sluttbrukerpriser, engrospriser og kostnader i engrosleddet for nettgjestingstjenester. Innen 30. juni 2027 bør Kommissjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, basert på de regelmessige rapportene fra BEREC, som eventuelt bør følges av et forslag til regelverk. BEREC bør også samle inn de nødvendige dataene for å kunne overvåke de elementene som Kommissjonen skal vurdere i rapportene omhandlet i denne forordningen.
- 68) På mellomlang sikt bør det å legge til rette for maskin-til-maskin-nettgjesting og nettgjesting på tingenes internett (IoT) anerkjennes som en viktig drivkraft for å digitalisere Unionens industri, og bør bygge på relatert unionspolitikk på områder som helse, energi, miljø og transport. Kommissjonen bør jevnlig vurdere nettgjestingens rolle i markedet for maskin-til-maskin-tilkopling og i IoT-markedet. Dersom det er hensiktsmessig, bør Kommissjonen også gi anbefalinger, etter samråd med BEREC. BEREC bør også samle inn de nødvendige dataene for å kunne overvåke de elementene som skal vurderes i Kommissjonens rapporter om utviklingen av maskin-til-maskin-nettgjesting og IoT-utstyr omhandlet i denne forordningen, idet det tas hensyn til løsninger for cellulær tilkopling basert på ikke-lisensiert spektrum.
- 69) Kommissjonen, BEREC, de nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre berørte vedkommende myndigheter, bør fullt ut sikre at forretningshemmeligheter behandles fortrolig når de utveksler opplysninger med henblikk på å revidere, overvåke og føre tilsyn med anvendelsen av forordning (EU) nr. 531/42012. Overholdelse av krav om bevaring av forretningshemmeligheter bør derfor ikke hindre at nasjonale reguleringsmyndigheter i rett tid kan utveksle fortrolige opplysninger for slike formål.
- 70) Ettersom målene for denne forordningen, som er å fastsette en felles metode for å sikre at brukere av offentlige mobilkommunikasjonsnett under reiser i Unionen ikke betaler for høye priser for nettgjestingstjenester sammenlignet med de konkurranseutsatte nasjonale prisene, samt å sikre bærekraftig levering av nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til innenlandske takster og en reell RLAH-opplevelse med hensyn til tjenestekvalitet og tilgang til nødtjenester under nettgjesting, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 71) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettighetene og prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 72) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 42 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2018/1725⁽²¹⁾ og avga uttalelse 20. april 2021.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordningen fastsettes en felles metode for å sikre at brukere av offentlige mobilkommunikasjonsnett under reiser i Unionen ikke betaler for høye priser for nettgjestingstjenester sammenlignet med de konkurranseutsatte nasjonale prisene når de foretar eller mottar anrop, sender eller mottar SMS-er eller bruker pakkesvitsjede datakommunikasjonstjenester.

Denne forordningen bidrar dermed til et velfungerende indre marked og til at det oppnås høy grad av forbrukervern, vern av opplysninger, personvern og tillit, den fremmer konkurranse, uavhengighet og innsyn i markedet og oppmuntrer til nyskaping, valgmuligheter for forbrukerne og integrering av personer med funksjonsnedsettelse, samtidig som den fullt ut er i samsvar med Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.

I denne forordningen fastsettes vilkårene for tilgang i engrosleddet til offentlige mobilkommunikasjonsnett med sikte på levering av regulerte nettgjestingstjenester. Den får anvendelse både på priser som kreves av nettoperatører i engrosleddet, og på priser som kreves av nettgjestingstilbydere i sluttbrukerleddet.

2. I denne forordningen fastsettes også regler som har som formål å øke åpenheten om takster for brukere av nettgjestingstjenester, herunder brukere av ikke-regulerte nettgjestingstjenester i tredjeland. Forordningen gir også økt åpenhet for brukere av ikke-regulerte nettgjestingstjenester når de eventuelt kopler seg til et ikke-bakkebasert offentlig mobilkommunikasjonsnett, for eksempel på fartøyer eller luftfartøyer.

3. Maksimumstakstene fastsatt i denne forordningen er uttrykt i euro.

4. Når maksimumstakstene i henhold til artikkel 8–11 angis i en annen valuta enn euro, skal disse beløpene fastsettes ved å anvende gjennomsnittet av de referansevekslingskursene Den europeiske sentralbank offentliggjør i *Den europeiske unions tidende* 15. januar, 15. februar og 15. mars i det relevante kalenderåret. For maksimumstakstene skal grensene i andre valutaer enn euro revideres årlig fra og med 2023. De årlig reviderte grensene i disse valutaene får anvendelse fra 15. mai.

5. Denne forordningen berører ikke tildelingen av oppgaver til nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, herunder ansvaret for gjennomføringen av del III avdeling III i nevnte direktiv.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordningen får definisjonene i artikkel 2 i direktiv (EU) 2018/1972 anvendelse.

⁽²¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

2. I tillegg til at definisjonene nevnt i nr. 1 får anvendelse, menes med
- a) «nettgjestingstilbyder» et foretak som leverer regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til en nettgjestingskunde,
 - b) «innenlandsk tilbyder» et foretak som leverer innenlandske mobilkommunikasjonstjenester til en nettgjestingskunde,
 - c) «hjemmenett» et offentlig kommunikasjonsnett i en medlemsstat som brukes av en nettgjestingstilbyder til levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til en nettgjestingskunde,
 - d) «besøkt nett» et bakkebasert offentlig mobilkommunikasjonsnett i en annen medlemsstat enn medlemsstaten til nettgjestingskundens innenlandske tilbyder som gir en nettgjestingskunde mulighet til å foreta eller motta anrop, sende eller motta SMS-er eller bruke pakkesvitsjet datakommunikasjon på grunnlag av en avtale med hjemmenettoperatøren,
 - e) «nettgjesting i Unionen» en nettgjestingskundes bruk av en mobilenhet til å foreta eller motta anrop innenfor Unionen, sende eller motta SMS-er innenfor Unionen eller bruke pakkesvitsjet datakommunikasjon mens vedkommende befinner seg i en annen medlemsstat enn den der nettet til den innenlandske operatøren er, på grunnlag av en avtale mellom hjemmenettoperatøren og operatøren av det besøkte nettet,
 - f) «nettgjestingskunde» en kunde hos en tilbyder av regulerte nettgjestingstjenester via et bakkebasert offentlig mobilkommunikasjonsnett i Unionen, med en sluttbrukeravtale med nettgjestingstilbyderen som gjør nettgjesting i Unionen mulig,
 - g) «regulert nettgjestingsanrop» et mobiltelefonanrop foretatt av en nettgjestingskunde, originert i et besøkt nett og terminert i et offentlig kommunikasjonsnett i Unionen, eller mottatt av en nettgjestingskunde, originert i et offentlig kommunikasjonsnett i Unionen og terminert i et besøkt nett,
 - h) «SMS» en tekstmelding som hovedsakelig består av alfabetiske eller numeriske tegn eller begge deler, og som kan sendes mellom mobilnumre og/eller faste numre som er tildelt i henhold til nasjonale nummerplaner,
 - i) «regulert nettgjestings-SMS» en SMS sendt av en nettgjestingskunde, originert i et besøkt nett og terminert i et offentlig kommunikasjonsnett i Unionen, eller mottatt av en nettgjestingskunde, originert i et offentlig kommunikasjonsnett i Unionen og terminert i et besøkt nett,
 - j) «regulert datanettgjestingstjeneste» en nettgjestingstjeneste som gjør det mulig for en nettgjestingskunde å bruke pakkesvitsjet datakommunikasjon ved hjelp av sin mobilenhet mens den er koplet til et besøkt nett, eksklusiv overføring og mottak av regulerte nettgjestingsanrop eller SMS-er, men inklusive overføring og mottak av MMS-er,
 - k) «tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet» direkte tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet eller tilgang til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet,
 - l) «direkte tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet» at en mobilnettoperatør stiller til rådighet ressurser eller tjenester, eller begge deler, for et annet foretak på fastsatte vilkår for at det andre foretaket skal levere regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingskunder,
 - m) «tilgang til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet» levering av nettgjestingstjenester i engrosleddet fra en annen mobilnettoperatør enn operatøren av det besøkte nettet, til et annet foretak for at det andre foretaket skal levere regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingskunder,
 - n) «innenlandsk sluttbrukerpris» en nettgjestingstilbyders innenlandske sluttbrukerpris per enhet for foretatte anrop og sendte SMS-er som origineres og termineres i forskjellige offentlige kommunikasjonsnett i samme medlemsstat, og for data som forbrukes av en kunde.

Når det gjelder første ledd bokstav n), skal den innenlandske sluttbrukerprisen, dersom det ikke finnes noen spesifikk innenlandsk sluttbrukerpris per enhet, anses å være den samme avregningsmetoden som anvendes på kunden for foretatte anrop og sendte SMS-er som origineres og termineres i forskjellige offentlige kommunikasjonsnett i samme medlemsstat, og for data som forbrukes i denne kundens medlemsstat.

Artikkel 3

Tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet

1. Mobilnettoperatører skal imøtekomme alle rimelige anmodninger om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet på en måte som særlig gjør det mulig for nettgjestingstilbyderen å tilby de samme nettgjestingstjenestene i sluttbrukerleddet som tilbys på hjemmemarkedet, dersom dette er teknisk mulig i det besøkte nettet.
2. Mobilnettoperatører kan avslå anmodninger om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet bare på grunnlag av objektive kriterier, for eksempel teknisk gjennomførbarhet og nettintegritet. Kommersielle hensyn skal ikke være grunnlag for å avslå anmodninger om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet med det formålet å begrense tilbudet av konkurrerende nettgjestingstjenester.
3. Tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet skal omfatte tilgang til alle nettelementer og tilhørende ressurser, relevante tjenester og programvare- og informasjonssystemer som er nødvendige for levering av regulerte nettgjestingstjenester til kunder, og skal omfatte alle nett-teknologier og nettgenerasjoner.
4. Reglene om priser for regulerte nettgjestingstjenester i engrosleddet fastsatt i artikkel 9, 10 og 11 gjelder for alle komponenter i tilgangen til nettgjestingstjenester i engrosleddet som nevnt i nr. 3 i denne artikkelen, med mindre begge parter i avtalen om nettgjesting i engrosleddet uttrykkelig blir enige om at den gjennomsnittlige engrosprisen for nettgjesting som er et resultat av anvendelsen av avtalen, ikke omfattes av den maksimale engrosprisen for regulerte nettgjestingstjenester i avtalens gyldighetstid.

Uten at det berører første ledd i dette nummeret, kan mobilnettoperatører når det gjelder tilgang til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet, kreve rettferdige og rimelige priser for komponenter som ikke omfattes av nr. 3.

5. Mobilnettoperatører skal offentliggjøre et standardtilbud der det tas hensyn til BERECs retningslinjer nevnt i nr. 8, og skal gjøre det tilgjengelig for foretak som anmoder om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet. Mobilnettoperatører skal gi foretak som anmoder om tilgang, et utkast til avtale om tilgang til nettgjesting i engrosleddet i samsvar med denne artikkelen senest én måned etter at mobilnettoperatøren først mottok anmodningen. Tilgangen til nettgjestingstjenester i engrosleddet skal gis innen et rimelig tidsrom som ikke overstiger tre måneder fra inngåelsen av avtalen om nettgjesting i engrosleddet. Mobilnettoperatører som mottar en anmodning om tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, og foretak som anmoder om slik tilgang, skal forhandle i god tro.
6. Standardtilbudet nevnt i nr. 5 skal være tilstrekkelig detaljert og omfatte alle komponenter som er nødvendige for tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet som nevnt i nr. 3, og skal gi en beskrivelse av tilbud som er relevante for tilgangen til nettgjestingstjenester i engrosleddet og tilgangen til videresalg av nettgjestingstjenester i engrosleddet, samt tilhørende vilkår. Referansetilbudet skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for at nettgjestingstilbyderen kan sikre sine kunder vederlagsfri tilgang til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon til den best egnede alarmsentralen, og for å muliggjøre vederlagsfri overføring av anropslokaliseringinformasjon til den best egnede alarmsentralen ved bruk av nettgjestingstjenester.

Dette standardtilbudet kan omfatte vilkår for å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for andre formål enn levering av regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingstilbyderens kunder mens disse er på reise i Unionen. Dersom slike vilkår er angitt i et standardtilbud, skal de omfatte de spesifikke tiltakene som operatøren av det besøkte nettet kan treffe for å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av nettgjestingstjenester i engrosleddet, samt de objektive kriteriene som slike tiltak kan treffes på grunnlag av. Slike kriterier kan vise til opplysninger om den samlede nettgjestingstrafikken. De skal ikke vise til spesifikke opplysninger om individuell nettgjestingstrafikk hos nettgjestingstilbyderens kunder.

I standardtilbudet kan det blant annet fastsettes at operatøren av det besøkte nettet, dersom denne har rimelig grunn til å anta at en betydelig andel av nettgjestingstilbyderens kunder bedriver permanent nettgjesting, eller at det foregår unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, kan, med forbehold for Unionens og nasjonale personvernkrav, kreve at nettgjestingstilbyderen framlegger opplysninger som gjør det mulig å fastslå om en betydelig andel av nettgjestingstilbyderens kunder er i en situasjon med permanent nettgjesting, eller om det foregår unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet i den besøkte operatørens nett, for eksempel opplysninger om andelen av kunder med påvist risiko for unormal bruk eller misbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris, på grunnlag av objektive indikatorer i samsvar med de gjennomføringsrettsaktene om anvendelse av ordningene for normal bruk som er vedtatt i samsvar med artikkel 7.

Standardtilbudet kan som en siste utvei, dersom det ikke har vært mulig å avhjelpe situasjonen med mindre strenge tiltak, gi mulighet til å si opp en avtale om nettgjesting i engrosleddet dersom operatøren av det besøkte nettet har fastslått på grunnlag av objektive kriterier at en betydelig andel av nettgjestingstilbyderens kunder bedriver permanent nettgjesting, eller at det foregår unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, og har informert hjemmenettoperatøren om dette.

Operatøren av det besøkte nettet kan ensidig si opp avtalen om nettgjesting i engrosleddet med begrunnelse i permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, bare etter på forhånd å ha fått tillatelse fra den nasjonale reguleringsmyndigheten til operatøren av det besøkte nettet.

Innen tre måneder etter å ha mottatt en anmodning fra operatøren av det besøkte nettet om å si opp en avtale om nettgjesting i engrosleddet skal den nasjonale reguleringsmyndigheten til operatøren av et besøkt nett, etter samråd med hjemmenettoperatørens nasjonale reguleringsmyndighet, treffe beslutning om å gi eller nekte slik tillatelse, og skal underrette Kommisjonen om dette.

Den nasjonale reguleringsmyndigheten til operatøren av det besøkte nettet og til hjemmenettoperatøren kan hver for seg anmode BEREC om å vedta en uttalelse om tiltakene som skal treffes i samsvar med denne forordningen. BEREC skal vedta sin uttalelse innen en måned etter å ha mottatt en slik anmodning.

Dersom BEREC er blitt rådspurt, skal den nasjonale reguleringsmyndigheten til operatøren av det besøkte nettet avvente og ta nøye hensyn til BERECs uttalelse før den beslutter, med forbehold for tremånedersfristen nevnt i sjette ledd, om hvorvidt den skal gi eller nekte å gi tillatelse til å si opp avtalen om nettgjesting i engrosleddet.

Den nasjonale reguleringsmyndigheten til operatøren av det besøkte nettet skal offentliggjøre opplysninger om tillatelser til å si opp avtaler om nettgjesting i engrosleddet, med forbehold for forretningshemmeligheter.

Femte til niende ledd i dette nummeret berører ikke en nasjonal reguleringsmyndighets rett til å kreve at brudd på forpliktelsene fastsatt i denne forordningen umiddelbart opphører, i samsvar med artikkel 17 nr. 7, og heller ikke den retten operatøren av det besøkte nettet har til å treffe egnede tiltak for å bekjempe bedrageri.

Om nødvendig skal de nasjonale reguleringsmyndighetene kreve at det gjøres endringer i standardtilbud, herunder når det gjelder de spesifikke tiltakene som operatøren av det besøkte nettet kan treffe for å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet, og de objektive kriteriene som operatøren av det besøkte nettet kan treffe slike tiltak på grunnlag av, for å sikre overholdelse av forpliktelser fastsatt i denne artikkelen.

7. Dersom foretaket som anmoder om tilgang, ønsker å innlede markedsmessige forhandlinger for å inkludere komponenter som ikke er dekket av standardtilbudet, skal mobilnettoperatørene svare på en slik anmodning innen et rimelig tidsrom som ikke overstiger to måneder etter at de først mottok den. I forbindelse med dette nummeret får nr. 2 og 5 ikke anvendelse.

8. For å bidra til en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal BEREC innen 5. oktober 2022 etter samråd med de berørte partene og i nært samarbeid med Kommisjonen oppdatere retningslinjene for tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet fastsatt i samsvar med artikkel 3 nr. 8 i forordning (EU) nr. 531/2012.

Artikkel 4

Levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet

1. Med forbehold for artikkel 5 og 6 skal nettgjestingstilbydere ikke kreve noen avgift i tillegg til den innenlandske sluttbrukerprisen fra nettgjestingskunder i noen medlemsstat for foretatte eller mottatte regulerte nettgjestingsanrop, for sendte regulerte nettgjestings-SMS-er eller benyttede regulerte datanettgjestingstjenester, herunder MMS-er, eller kreve noen generell takst for å gjøre det mulig å bruke terminalutstyr eller -tjenester i utlandet.
2. Nettgjestingstilbydere skal ikke tilby regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet på vilkår som er mindre gunstige enn dem som tilbys på hjemmemarkedet, særlig med hensyn til tjenestekvaliteten fastsatt i sluttbrukeravtalen, dersom samme generasjon av mobilkommunikasjonsnett og -teknologier er tilgjengelig i det besøkte nettet.

Mobilkommunikasjonsoperatører skal unngå urimelige forsinkelser i overleveringer mellom nett ved grenseoverganger internt i Unionen.

3. For å bidra til ensartet anvendelse av denne artikkelen skal BEREC innen 1. januar 2023 etter samråd med de berørte partene og i nært samarbeid med Kommissjonen oppdatere sine retningslinjer for sluttbrukerleddet når det gjelder gjennomføringen av tiltak for å sikre tjenestekvalitet.

Artikkel 5

Normal bruk

1. Nettgjestingstilbydere kan i samsvar med denne artikkelen og gjennomføringsrettsaktene vedtatt i samsvar med artikkel 7 anvende en ordning for normal bruk i forbindelse med forbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris, for å hindre nettgjestingskunders unormale bruk eller misbruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, for eksempel at nettgjestingskunder bruker slike tjenester i en annen medlemsstat enn sin innenlandske tilbyders medlemsstat for andre formål enn periodiske reiser.

Enhver ordning for normal bruk skal gi nettgjestingstilbyderens kunder mulighet til å forbruke regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris i en mengde som stemmer overens med deres respektive takstplaner.

2. Artikkel 8 får anvendelse på bruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som overskrider en grense i en ordning for normal bruk.

Artikkel 6

Bærekraftsordning

1. En nettgjestingstilbyder kan unntaksvis og under ekstraordinære omstendigheter søke om tillatelse til å kreve en tilleggsavgift for å sikre at dens innenlandske avregningsmodell er bærekraftig, dersom nettgjestingstilbyderen ikke er i stand til å få dekket sine samlede faktiske og forventede kostnader ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i samsvar med artikkel 4 og 5 gjennom sine samlede faktiske og forventede inntekter fra levering av slike tjenester. Denne tilleggsavgiften skal kreves bare i den grad det er nødvendig for å dekke kostnadene ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, og det skal tas hensyn til de gjeldende maksimale engrosprisene.

2. Dersom en nettgjestingstilbyder velger å benytte seg av nr. 1 i denne artikkelen, skal den straks sende en søknad til den nasjonale reguleringsmyndigheten og gi den alle nødvendige opplysninger i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 7. Deretter skal nettgjestingstilbyderen hver tolvte måned oppdatere opplysningene og sende dem til den nasjonale reguleringsmyndigheten.

3. Når den nasjonale reguleringsmyndigheten mottar en søknad i henhold til nr. 2, skal den vurdere om nettgjestingstilbyderen har godtgjort at den ikke kan dekke sine kostnader i samsvar med nr. 1, og at bærekraften til tilbyderens innenlandske avregningsmodell dermed vil være truet. Vurderingen av bærekraften til den innenlandske avregningsmodellen skal bygge på relevante objektive faktorer som er spesifikke for nettgjestingstilbyderen, herunder objektive variasjoner mellom nettgjestingstilbydere i den berørte medlemsstaten og det nasjonale pris- og inntektsnivået. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal tillate tilleggsavgiften dersom vilkårene fastsatt i nr. 1 og i dette nummeret er oppfylt.

4. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal innen en måned etter å ha mottatt en søknad i henhold til nr. 2 tillate tilleggsavgiften, med mindre søknaden åpenbart er ubegrunnet eller ikke inneholder tilstrekkelige opplysninger. Dersom den nasjonale reguleringsmyndigheten anser søknaden som åpenbart ubegrunnet, eller anser at det ikke er framlagt tilstrekkelige opplysninger, skal den innen en ny frist på to måneder og etter å ha gitt nettgjestingstilbyderen mulighet til å bli hørt treffe en endelig beslutning om hvorvidt tilleggsavgiften skal tillates, endres eller avvises.

Artikkel 7

Gjennomføring av ordningen for normal bruk og bærekraftsordningen

1. For å sikre ensartet anvendelse av artikkel 5 og 6 skal Kommisjonen etter samråd med BEREC vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter nærmere regler om

- a) anvendelsen av ordninger for normal bruk,
- b) metoden for å vurdere om levering av nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet til innenlandske priser er bærekraftig, og
- c) den søknaden som en nettgjestingstilbyder skal sende inn med henblikk på vurderingen nevnt i bokstav b).

Gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd i dette nummeret skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 20 nr. 2.

Kommisjonen skal etter samråd med BEREC regelmessig revidere gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd på bakgrunn av markedsutviklingen.

2. Når Kommisjonen vedtar gjennomføringsrettsakter som fastsetter nærmere regler om anvendelsen av ordninger for normal bruk, skal den ta hensyn til

- a) utviklingen i pris- og forbruksmønstre i medlemsstatene,
- b) graden av tilnærming mellom innenlandske prisnivåer i Unionen,
- c) reisemønstrene i Unionen,
- d) eventuelle konstaterbare risikoer for vridning av konkurransen og investeringsinsentiver i hjemmemarkeder og besøkte markeder.

3. Kommisjonen skal basere gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 bokstav b) og c) på

- a) fastsettelsen av de samlede faktiske og forventede kostnadene ved levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet på grunnlag av faktiske nettgjestingspriser i engrosleddet for ubalansert trafikk og en rimelig andel av samkostnadene og felleskostnadene som er nødvendige for å levere regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet,
- b) fastsettelsen av samlede faktiske og forventede inntekter fra levering av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet,
- c) forbruket av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet og det innenlandske forbruket til nettgjestingstilbyderens kunder,
- d) konkurranse-, pris- og inntektsnivået i det innenlandske markedet og eventuelle konstaterbare risikoer for at nettgjesting til innenlandske sluttbrukerpriser vil påvirke utviklingen av disse prisene merkbart.

4. Den nasjonale reguleringsmyndigheten, og andre vedkommende myndigheter dersom det er relevant for utøvelsen av den myndigheten som er gitt dem ved nasjonal lovgivning som innarbeider direktiv (EU) 2018/1972, skal nøye overvåke og føre tilsyn med anvendelsen av ordninger for normal bruk. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal nøye overvåke og føre tilsyn med tiltakene for å sikre at levering av nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet er bærekraftig, og skal ta størst mulig hensyn til relevante objektive faktorer som er spesifikke for den berørte medlemsstaten, og til relevante objektive variasjoner mellom nettgjestingstilbydere. Uten at det berører prosedyren fastsatt i artikkel 6 nr. 3, skal den nasjonale reguleringsmyndigheten i rett tid håndheve kravene i artikkel 5 og 6 og av gjennomføringsrettsaktene omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen. Den nasjonale reguleringsmyndigheten kan når som helst kreve at nettgjestingstilbyderen endrer eller avskaffer tilleggsavgiften dersom den ikke oppfyller kravene i artikkel 5 eller 6.

Andre vedkommende myndigheter skal håndheve de kravene i artikkel 5 og i gjennomføringsrettsaktene som er relevante for utøvelsen av den myndigheten som er gitt dem ved nasjonal lovgivning som innarbeider direktiv (EU) 2018/1972, alt etter hva som er relevant.

Den nasjonale reguleringsmyndigheten og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter skal årlig underrette Kommisjonen om anvendelsen av artikkel 5 og 6 og denne artikkelen.

5. Gjennomføringsforordning (EU) 2016/2286 gjelder fortsatt fram til anvendelsesdatoen for en ny gjennomføringsrettsakt som vedtas i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen.

Artikkel 8

Ekstraordinære tilleggsavgifter for regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, og alternative takster

1. Med forbehold for tredje ledd skal en nettgjestingstilbyder som krever en tilleggsavgift for bruk av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet utover en grense i en eventuell ordning for normal bruk, oppfylle følgende krav, eksklusive mva.:

- a) En eventuell tilleggsavgift som kreves for foretatte regulerte nettgjestingsanrop, sendte regulerte nettgjestings-SMS-er eller brukte regulerte datanettgjestingstjenester, skal ikke overstige de maksimale engrosprisene fastsatt i henholdsvis artikkel 9 nr. 2, artikkel 10 nr. 1 og artikkel 11 nr. 1.
- b) En eventuell tilleggsavgift som kreves for mottatte regulerte nettgjestingsanrop, skal ikke overstige de unionsdekkende maksimumstakstene for taleanropterminering i mobilnettet som er fastsatt for det aktuelle året i samsvar med artikkel 75 nr. 1 i direktiv (EU) 2018/1972.

Med hensyn til første ledd bokstav b) i dette nummeret gjelder at dersom Kommisjonen etter sin revisjon av den delegerte rettsakten vedtatt i samsvar med artikkel 75 nr. 1 i direktiv (EU) 2018/1972, beslutter at det ikke lenger er nødvendig å fastsette en unionsdekkende taletermineringstakst, og beslutter å ikke pålegge en maksimumstakst for terminering av taleanrop i mobilnettet, skal en eventuell tilleggsavgift for mottatte regulerte nettgjestingsanrop ikke overstige den taksten som er fastsatt i den seneste delegerte rettsakten vedtatt i samsvar med artikkel 75 i nevnte direktiv.

Nettgjestingstilbydere skal ikke kreve noen tilleggsavgift for en mottatt nettgjestings-SMS eller en mottatt talepostmelding. Dette berører ikke andre gjeldende avgifter, for eksempel avgiftene for å spille av slike meldinger.

Nettgjestingstilbydere skal ta betalt per sekund for foretatte nettgjestingsanrop. Nettgjestingstilbydere kan kreve betaling for en innledende minsteperiode på høyst 30 sekunder for foretatte anrop. Nettgjestingstilbydere skal debitere kundene per kilobyte for levering av regulerte datanettgjestingstjenester, med unntak av MMS-er, som kan debiteres per melding. I et slikt tilfelle kan den sluttbrukerprisen som en nettgjestingstilbyder kan kreve av sin nettgjestingskunde for overføring eller mottak av regulerte nettgjestings-MMS-er, ikke overstige den maksimale sluttbrukertaksten for regulerte datanettgjestingstjenester fastsatt i første ledd.

2. Nettgjestingstilbydere kan tilby og nettgjestingskunder kan uttrykkelig velge en annen nettgjestingstakst enn en som er fastsatt i samsvar med artikkel 4, 5, og 6 samt nr. 1 i denne artikkelen, som gir nettgjestingskundene rett til en annen takst for regulerte nettgjestingstjenester enn de ville ha fått dersom de ikke hadde gjort et slikt valg. Nettgjestingstilbyderen skal påminne disse nettgjestingskundene om hvilke nettgjestingsfordeler de dermed vil gå glipp av.

Uten at det berører første ledd, skal nettgjestingstilbydere automatisk anvende en takst fastsatt i samsvar med artikkel 4 og 5 samt nr. 1 i denne artikkelen for alle eksisterende og nye nettgjestingskunder.

En nettgjestingskunde kan når som helst anmode om å bytte til eller fra en takst fastsatt i samsvar med artikkel 4, 5 og 6 samt nr. 1 i denne artikkelen. Når nettgjestingskunder uttrykkelig velger å bytte fra eller tilbake til en takst fastsatt i samsvar med artikkel 4, 5 og 6 samt nr. 1 i denne artikkelen, skal et slikt bytte foretas innen én virkedag etter mottak av anmodningen, være vederlagsfritt og ikke innebære vilkår eller begrensninger for andre deler av abonnementet enn nettgjesting. Nettgjestingstilbydere kan utsette byttet til den tidligere nettgjestingstaksten har vært gjeldende i en nærmere fastsatt minsteperiode som ikke kan overstige to måneder.

3. Uten at det berører del III avdeling III i direktiv (EU) 2018/1972, skal nettgjestingstilbydere sikre at en sluttbrukeravtale som omfatter noen form for regulert nettgjestingstjeneste i sluttbrukerleddet, angir egenskapene ved den tilbudte regulerte nettgjestingstjenesten i sluttbrukerleddet, herunder særlig

- a) den eller de spesifikke takstplanene og, for hver takstplan, typen tjenester som tilbys, herunder kommunikasjonsvolumer,
- b) eventuelle begrensninger som pålegges forbruket av regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet som leveres til gjeldende innenlandsk sluttbrukerpris, særlig tallfestede opplysninger om hvordan en eventuell ordning for normal bruk anvendes, med henvisning til de viktigste pris- og volumparametrene eller andre parametre for den berørte regulerte nettgjestingstjenesten i sluttbrukerleddet som er levert,
- c) klar og forståelig informasjon om vilkårene for og kvaliteten på nettgjestingstjenesten under nettgjesting innenfor Unionen i samsvar med BEREC-retningslinjene nevnt i nr. 6.

4. Nettgjestingstilbyderne skal sikre at en sluttbrukeravtale som omfatter noen form for regulerte nettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet, inneholder informasjon om hvilke typer tjenester som kan være pålagt økte avgifter ved nettgjesting, uten at dette berører artikkel 97 i direktiv (EU) 2018/1972.

5. Nettgjestingstilbyderne skal offentliggjøre informasjonen nevnt i nr. 3 og 4.

Dessuten skal nettgjestingstilbyderne offentliggjøre informasjon om mulige grunner til at en nettgjestingstjeneste kan bli tilbudt på vilkår som er mindre fordelaktige enn dem som tilbys på hjemmemarkedet. Denne informasjonen skal omfatte faktorer som kan påvirke kvaliteten på den nettgjestingstjenesten nettgjestingskunden abonnerer på, for eksempel hvilke nettgenerasjoner og -teknologier som er tilgjengelige for nettgjestingskunden i en besøkt medlemsstat.

6. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal BEREC innen 1. januar 2023 etter samråd med de berørte partene og i nært samarbeid med Kommissjonen oppdatere sine retningslinjer for nettgjesting i sluttbrukerleddet, særlig med hensyn til gjennomføringen av denne artikkelen og åpenhetstiltakene omhandlet i artikkel 13, 14 og 15.

Artikkel 9

Engrospriser for regulerte nettgjestingsanrop

1. Den gjennomsnittlige engrosprisen som operatøren av et besøkt nett kan kreve av nettgjestingstilbyderen for levering av et regulert nettgjestingsanrop originert i det besøkte nettet, inklusive blant annet kostnader til originering, overføring og terminering, skal ikke overstige et pristak på EUR 0,022 per minutt. Den maksimale engrosprisen skal settes ned til EUR 0,019 per minutt 1. januar 2025 og skal, uten at det berører artikkel 21, holdes på EUR 0,019 per minutt til og med 30. juni 2032.

2. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 gjelder mellom to operatører, uansett hvilke, og skal beregnes over en periode på tolv måneder, eller over en eventuell kortere periode som gjenstår fram til en maksimal gjennomsnittlig engrospris som fastsatt i nr. 1 opphører å gjelde, eller som gjenstår fram til 30. juni 2032.

3. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 skal beregnes ved å dele den samlede inntekten fra nettgjesting i engrosleddet med det samlede antallet nettgjestingsminutter i engrosleddet som den berørte operatøren faktisk har brukt til levering av nettgjestingsanrop i engrosleddet i Unionen i den aktuelle perioden, uttrykt i et beløp per sekund og justert for å ta hensyn til muligheten for operatøren av det besøkte nettet til å kreve betaling for en innledende minsteperiode på høyst 30 sekunder.

Artikkel 10

Engrospriser for regulerte nettgjestings-SMS-er

1. Den gjennomsnittlige engrosprisen som operatøren av et besøkt nett kan kreve av nettgjestingstilbyderen for levering av en regulert nettgjestings-SMS som er originert i det besøkte nettet, skal ikke overstige et pristak på EUR 0,004 per SMS. Den maksimale engrosprisen skal settes ned til EUR 0,003 per SMS 1. januar 2025 og skal, uten at det berører artikkel 21, holdes på EUR 0,003 per SMS til og med 30. juni 2032.

2. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 gjelder mellom to operatører, uansett hvilke, og skal beregnes over en periode på tolv måneder, eller over en eventuell kortere periode som gjenstår fram til en maksimal gjennomsnittlig engrospris som fastsatt i nr. 1 opphører å gjelde, eller som gjenstår fram til 30. juni 2032.
3. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 skal beregnes ved å dividere den samlede inntekten i engrosleddet som operatøren av det besøkte nettet eller hjemmenettoperatøren mottar for originering og overføring av regulerte nettgjestings-SMS-er i Unionen i den aktuelle perioden, med det samlede antallet slike SMS-er som origineres og overføres på vegne av den berørte nettgjestingstilbyderen eller hjemmenettoperatøren i samme periode.
4. Utover prisen omhandlet i nr. 1 skal operatøren av et besøkt nett ikke kreve betaling av en nettgjestingskundes nettgjestingstilbyder eller hjemmenettoperatør for terminering av en regulert nettgjestings-SMS sendt til en nettgjestingskunde mens denne gjester det besøkte nettet.

Artikkel 11

Engrospriser for regulerte datanettgjestingstjenester

1. Den gjennomsnittlige engrosprisen som operatøren av et besøkt nett kan kreve av nettgjestingstilbyderen for levering av regulerte datanettgjestingstjenester ved hjelp av det besøkte nettet, skal ikke overstige et pristak på EUR 2,00 per gigabyte overførte data. Denne maksimale engrosprisen skal settes ned til EUR 1,80 per gigabyte overførte data 1. januar 2023, til EUR 1,55 per gigabyte 1. januar 2024, til EUR 1,30 per gigabyte 1. januar 2025, til EUR 1,10 per gigabyte 1. januar 2026 og til EUR 1,00 per gigabyte innen 1. januar 2027, og deretter, uten at det berører artikkel 21, skal den holdes på EUR 1,00 per gigabyte overførte data til og med 30. juni 2032.
2. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 gjelder mellom to operatører, uansett hvilke, og skal beregnes over en periode på tolv måneder, eller over en eventuell kortere periode som gjenstår fram til en maksimal gjennomsnittlig engrospris som fastsatt i nr. 1 opphører å gjelde, eller som gjenstår fram til 30. juni 2032.
3. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 skal beregnes ved å dividere den samlede inntekten i engrosleddet som operatøren av det besøkte nettet eller hjemmenettoperatøren mottar for levering av regulerte datanettgjestingstjenester i den aktuelle perioden, med det samlede antallet megabyte data som faktisk forbrukes ved levering av disse tjenestene i samme periode, aggregert per kilobyte, på vegne av den relevante nettgjestingstilbyderen i samme periode.

Artikkel 12

Engrospriser for nødkommunikasjon

Uten at det berører artikkel 9, 10 og 11, skal operatøren av det besøkte nettet ikke kreve noen betaling fra nettgjestingstilbyderen for noen form for nødkommunikasjon som initieres av nettgjestingskunden, eller for overføring av anropslokaliseringinformasjon.

Artikkel 13

Åpenhet om sluttbrukevilkår for nettgjestingsanrop og nettgjestings-SMS-er

1. For å varsle nettgjestingskunder om at de vil måtte betale nettgjestingspriser når de foretar eller mottar et anrop eller sender en SMS, skal hver nettgjestingstilbyder, unntatt når kundene har meddelt nettgjestingstilbyderen at de ikke ønsker denne tjenesten, via en automatisk melding til kundene når de reiser inn i en annen medlemsstat enn medlemsstaten til deres innenlandske tilbyder, uten utilbørlig forsinkelse og vederlagsfritt gi kundene grunnleggende individuelle opplysninger om de nettgjestingsprisene som gjelder når de foretar og mottar anrop samt sender SMS-er i den besøkte medlemsstaten, inklusive mva.

Disse grunnleggende individuelle prisopplysningene skal uttrykkes i samme valuta som på fakturaen fra kundens innenlandske tilbydere, og skal omfatte opplysninger om

- a) en eventuell ordning for normal bruk som nettgjestingskunden er omfattet av i Unionen, og de tilleggsavgiftene som gjelder ved overskridelse av en grense i den ordningen, og
- b) en eventuell tilleggsavgift som kreves i samsvar med artikkel 6.

Nettgjestingstilbydere skal når nettgjestingskunder reiser inn i en annen medlemsstat enn nettgjestingstilbyderens, uten utilbørlig forsinkelse og vederlagsfritt ved hjelp av en automatisk melding gi dem informasjon om den potensielle risikoen for økte avgifter ved bruk av verdiøkende tjenester, med mindre nettgjestingskunden har meddelt nettgjestingstilbyderen at vedkommende ikke ønsker denne tjenesten. Denne informasjonen skal omfatte en lenke som gir vederlagsfri tilgang til en særskilt nettside med oppdatert informasjon om hvilke typer tjenester som kan bli gjenstand for økte kostnader, og, dersom det er tilgjengelig, informasjon om nummerserier for verdiøkende tjenester eller annen relevant tilleggsinformasjon i databasen opprettet i henhold til artikkel 16 første ledd bokstav a), i samsvar med artikkel 16 tredje ledd. Nettsiden skal inneholde informasjon om eventuelle avgifter som kreves for bruk av gratisnumre under nettgjesting.

De grunnleggende individuelle prisopplysningene nevnt i første ledd i dette nummeret skal også omfatte det vederlagsfrie nummeret nevnt i nr. 2 som kan brukes for å få mer detaljerte opplysninger.

Ved hver melding skal kundene ha mulighet til vederlagsfritt og på en enkel måte å meddele nettgjestingstilbyderen at de ikke ønsker den automatiske meldingen. Kunder som har meddelt at de ikke ønsker den automatiske meldingen, skal ha rett til når som helst og vederlagsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen leverer denne tjenesten igjen.

Nettgjestingstilbydere skal automatisk og vederlagsfritt gi kunder med funksjonsnedsettelse de grunnleggende individuelle prisopplysningene nevnt i første ledd via et taleanrop dersom de anmoder om det.

Med unntak av henvisningen til en eventuell ordning for normal bruk og tilleggsavgiften som kreves i samsvar med artikkel 6, får første, andre, femte og sjette ledd i dette nummeret anvendelse også på både tale- og SMS-nettgjestingstjenester som brukes av nettgjestingskunder når de koples til nasjonale eller internasjonale ikke-bakkebaserte offentlige mobilkommunikasjonsnett, og som leveres av en nettgjestingstilbyder, samt på tale- og SMS-nettgjestingstjenester som brukes av nettgjestingskunder på reise utenfor Unionen, og som leveres av en nettgjestingstilbyder.

2. I tillegg til informasjonen i nr. 1 har kunder, uansett hvor de befinner seg i Unionen, rett til å anmode om og vederlagsfritt motta mer detaljerte individuelle opplysninger om de nettgjestingsprisene som gjelder i det besøkte nettet for taleanrop og SMS-er, samt opplysninger om de åpenhetstiltakene som gjelder i henhold til denne forordningen, via et mobiltaleanrop eller SMS-er. En slik anmodning skal foretas ved hjelp av et vederlagsfritt nummer som nettgjestingstilbyderen har opprettet for formålet. Forpliktelsene i nr. 1 gjelder ikke for enheter som ikke har SMS-funksjon.

3. Nettgjestingstilbyderen skal sende en melding til nettgjestingskunden når den gjeldende normalbruksmengden av regulerte tale- eller SMS-nettgjestingstjenester er helt oppbrukt, eller når en eventuell bruksgrense som anvendes i samsvar med artikkel 6, er nådd. I denne meldingen skal det opplyses om tilleggsavgiften som vil bli krevd av nettgjestingskunden for eventuelt ytterligere forbruk av tale- eller SMS-nettgjestingstjenester. Hver kunde har rett til å kreve at nettgjestingstilbyderen slutter å sende slike meldinger, og til når som helst og vederlagsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen starter tjenesten opp igjen.

4. Nettgjestingstilbydere skal gi alle kunder fullstendige opplysninger om gjeldende nettgjestingspriser når abonnementet tegnes. De skal også uten utilbørlig forsinkelse gi sine nettgjestingskunder oppdaterte opplysninger om gjeldende nettgjestingspriser hver gang prisene endres.

Nettgjestingstilbydere skal deretter med jevne mellomrom sende en påminnelse til alle kunder som har valgt en annen takst.

5. Nettgjestingstilbydere skal stille opplysninger til rådighet for sine kunder om hvordan de effektivt unngår utilsiktet nettgjesting i grenseområder. Nettgjestingstilbydere skal treffe alle rimelige tiltak for å beskytte sine kunder mot å måtte betale nettgjestingspriser for utilsiktet tilgang til nettgjestingstjenester når de befinner seg i sin hjemmemedlemsstat.

6. Nettgjestingstilbydere skal treffe alle rimelige tiltak for å beskytte sine kunder mot å måtte betale tilleggsavgifter for taleanrop og SMS-er når de utilsiktet kopler seg til ikke-bakkebaserte offentlige mobilnett, som for eksempel å gi nettgjestingskunder mulighet til å velge bort tilkopling til ikke-bakkebaserte nett. Dersom det tilbys en slik bortvalgsfunksjon, har nettgjestingskunden rett til når som helst å velge bort bruk av ikke-bakkebaserte nett, enkelt og vederlagsfritt, og til å be om å få reaktivert tilkoplingen til slike nett.

Artikkel 14

Åpenhet og beskyttelsesordninger for datanettgjestingstjenester i sluttbrukerleddet

1. Nettgjestingstilbydere skal sørge for at deres nettgjestingskunder både før og etter inngåelse av en sluttbrukeravtale får tilstrekkelige opplysninger om hvilke takster som gjelder for deres bruk av regulerte datanettgjestingstjenester, på en måte som gjør at kundene lettere forstår de økonomiske følgene av slik bruk og har mulighet til å overvåke og kontrollere sine utgifter til regulerte datanettgjestingstjenester i samsvar med nr. 2 og 4.

Dersom det er relevant, skal nettgjestingstilbydere før inngåelsen av en sluttbrukeravtale, og deretter regelmessig, informere sine kunder om risikoen ved automatisk og ukontrollert tilkopling til datanettgjesting og automatisk og ukontrollert nedlasting. Dessuten skal nettgjestingstilbydere vederlagsfritt og på en klar og lett forståelig måte informere sine kunder om hvordan de slår av slik automatisk tilkopling til datanettgjesting for å unngå ukontrollert forbruk av datanettgjestingstjenester.

2. I en automatisk melding skal nettgjestingstilbyderen informere nettgjestingskunden om at denne bruker regulerte datanettgjestingstjenester, og skal gi grunnleggende individuelle opplysninger om hvilke takster som gjelder for levering av regulerte datanettgjestingstjenester til denne nettgjestingskunden i den berørte medlemsstaten, uttrykt i samme valuta som på fakturaen fra kundens innenlandske tilbyder, med mindre kunden har bedt nettgjestingstilbyderen om ikke å motta disse opplysningene.

Disse grunnleggende individuelle takstopplysningene skal omfatte opplysninger om

- a) en eventuell ordning for normal bruk som nettgjestingskunden er omfattet av i Unionen, og de tilleggsavgiftene som gjelder ved overskridelse av en grense i den ordningen, og
- b) en eventuell tilleggsavgift som kreves i samsvar med artikkel 6.

Opplysningene skal leveres direkte til nettgjestingskundens mobilenhet, for eksempel via en SMS, en e-post, en tekstmelding eller et sprettoppvindu på mobilenheten, hver gang nettgjestingskunden reiser inn i en annen medlemsstat enn medlemsstaten til kundens innenlandske tilbyder og for første gang begynner å bruke en datanettgjestingstjeneste i denne medlemsstaten. Opplysningene skal leveres vederlagsfritt i det øyeblikket nettgjestingskunden begynner å bruke en regulert datanettgjestingstjeneste, på en slik måte at de er lette å motta og forstå.

Kunder som har meddelt sin nettgjestingstilbyder at de ikke ønsker de automatiske takstopplysningene, har rett til når som helst og vederlagsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen leverer denne tjenesten igjen.

3. Nettgjestingstilbyderen skal sende en melding når den gjeldende normalbruksmengden av regulerte datanettgjestingstjenester er helt oppbrukt, eller når en bruksgrense som anvendes i samsvar med artikkel 6, er nådd. I denne meldingen skal det opplyses om tilleggsavgiften som vil bli krevd av nettgjestingskunden for eventuelt ytterligere forbruk av regulerte datanettgjestingstjenester. Hver kunde har rett til å kreve at nettgjestingstilbyderen slutter å sende slike meldinger, og til når som helst og vederlagsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen starter tjenesten opp igjen.

4. Hver nettgjestingstilbyder skal gi alle sine nettgjestingskunder vederlagsfri tilgang til en funksjon som i rett tid gir opplysninger om det samlede forbruket, uttrykt i volum eller som et beløp i den valutaen nettgjestingskunden faktureres for regulerte datanettgjestingstjenester i, og som garanterer at de samlede utgiftene til regulerte datanettgjestingstjenester, unntatt MMS-er som faktureres per enhet, i løpet av en spesifisert periode ikke overskrider en fastsatt beløpsgrense uten kundens uttrykkelige samtykke. Kundene kan underrette nettgjestingstilbyderen om at de ikke trenger tilgang til en slik funksjon.

For dette formålet skal nettgjestingstilbyderen tilby én eller flere beløpsgrenser for spesifiserte perioder, forutsatt at kunden på forhånd opplyses om de tilsvarende volumene. En av disse grensene (standardbeløpsgrensen) skal ligge nær opptil, men ikke overstige, EUR 50 i utestående avgifter per månedlig faktureringsperiode, eksklusive mva.

Nettgjestingstilbyderen kan også fastsette grenser uttrykt i volum, forutsatt at kunden på forhånd opplyses om de tilsvarende beløpene. En av disse grensene (standardvolumgrensen) skal tilsvare et beløp på høyst EUR 50 i utestående avgifter per månedlig faktureringsperiode, eksklusive mva.

I tillegg kan nettgjestingstilbyderen tilby sine nettgjestingskunder andre grenser med andre, det vil si høyere eller lavere, maksimale månedsbeløp.

Standardgrensene nevnt i andre og tredje ledd gjelder for alle kunder som ikke har valgt en annen grense.

Hver nettgjestingstilbyder skal også sørge for at det sendes en passende melding direkte til nettgjestingskundens mobilenhet, for eksempel via en SMS, en e-post eller et sprettoppvinde på datamaskinen, når datanettgjestingstjenestene har nådd 80 % av den avtalte beløps- eller volumgrensen. Hver kunde har rett til å kreve at nettgjestingstilbyderen slutter å sende slike meldinger, og til når som helst og vederlagsfritt å anmode om at nettgjestingstilbyderen starter tjenesten opp igjen.

Når denne beløps- eller volumgrensen ellers ville ha blitt overskredet, skal det sendes en melding til nettgjestingskundens mobilenhet. Dersom en nettgjestingskunde som omfattes av en standard beløps- eller volumgrense som nevnt i femte ledd, forbruker mer enn EUR 100 eksklusive mva. i løpet av en månedlig faktureringsperiode, skal det sendes en tilleggs melding til denne kundens mobilenhet. Disse meldingene skal opplyse om framgangsmåten som skal følges dersom kunden fortsatt ønsker å motta disse tjenestene, og om kostnadene for hver ytterligere enhet som forbrukes. Dersom nettgjestingskunden ikke reagerer på oppfordringen i den mottatte meldingen, skal nettgjestingstilbyderen umiddelbart slutte å levere og fakturere nettgjestingskunden for regulerte datanettgjestingstjenester, med mindre og inntil nettgjestingskunden anmoder om fortsatt eller fornyet tilgang til disse tjenestene.

Når en nettgjestingskunde anmoder om å få fjernet eller reaktivert en beløps- eller volumgrense, skal endringen gjøres vederlagsfritt innen én virkedag fra mottak av anmodningen og skal ikke innebære vilkår eller begrensninger for andre deler av abonnementet.

5. Nr. 2 og 4 får ikke anvendelse på maskin-til-maskin-enheter som bruker mobildatakommunikasjon.

6. Nettgjestingstilbydere skal treffe alle rimelige tiltak for å beskytte sine kunder mot å måtte betale nettgjestingspriser for utilsiktet tilgang til nettgjestingstjenester når de befinner seg i sin hjemmemedlemsstat. Dette skal omfatte opplysninger til kundene om hvordan de effektivt unngår utilsiktet nettgjesting i grenseområder.

7. Nettgjestingstilbydere skal ta alle rimelige skritt for å beskytte sine kunder mot å måtte betale tilleggsavgifter for datatjenester når de utilsiktet kopler seg til ikke-bakkebaserte offentlige mobilnett, som for eksempel å gi nettgjestingskunder mulighet til å velge bort tilkopling til ikke-bakkebaserte nett. Dersom det tilbys en slik bortvalgsfunksjon, skal kunden ha rett til når som helst å velge bort bruk av ikke-bakkebaserte nett, enkelt og vederlagsfritt, og til å be om å få reaktivert tilkoplingen til slike nett.

8. Med unntak av nr. 2 andre ledd, nr. 3 og nr. 6 og med forbehold for andre og tredje ledd i dette nummeret får denne artikkelen også anvendelse på både datanettgjestingstjenester som brukes av nettgjestingskunder når de koples til nasjonale eller internasjonale ikke-bakkebaserte offentlige mobilnett, og som leveres av en nettgjestingstilbyder, og på datanettgjestingstjenester som brukes av nettgjestingskunder på reise utenfor Unionen, og som leveres av en nettgjestingstilbyder.

Med hensyn til funksjonen nevnt i nr. 4 første ledd får kravene fastsatt i nr. 4 ikke anvendelse dersom operatøren av det besøkte nettet i det besøkte landet utenfor Unionen ikke tillater at nettgjestingstilbyderen overvåker sine kunders bruk i sanntid.

I slike tilfeller skal kunden uten utilbørlig forsinkelse og vederlagsfritt underrettes via en SMS når vedkommende reiser inn i et slikt land, om at opplysninger om det samlede forbruket og garantien om ikke å overskride en spesifisert beløpsgrense, ikke er tilgjengelige.

Artikkel 15

Åpenhet om tilgangsmidler til nødmeldingstjenester

Nettgjestingstilbydere skal sikre at deres nettgjestingskunder holdes tilstrekkelig informert om hvordan de får tilgang til nødmeldingstjenester i den besøkte medlemsstaten.

Nettgjestingstilbyderen skal ved hjelp av en automatisk melding informere nettgjestingskunden om at vedkommende kan få vederlagsfri tilgang til nødmeldingstjenestene ved å ringe det felles europeiske nødnummeret 112. Denne meldingen skal også gi nettgjestingskunden vederlagsfri tilgang til en særskilt nettside som er tilgjengelig for personer med funksjonsnedsettelse, og som gir informasjon om alternative tilgangsmidler til nødmeldingstjenester gjennom nødkommunikasjon som er påbudt i den besøkte medlemsstaten. Opplysningene skal leveres til nettgjestingskundens mobilenhet ved hjelp av en SMS, eller om nødvendig på en slik måte at de er lette å motta og forstå, hver gang en nettgjestingskunde reiser inn i en annen medlemsstat enn medlemsstaten til nettgjestingskundens innenlandske tilbyder. Opplysningene skal gis vederlagsfritt.

I medlemsstater der mobilapplikasjoner for offentlig varsling er tatt i bruk, skal nettgjestingstilbyderne, dersom den besøkte medlemsstaten har registrert en lenke til denne applikasjonen i databasen opprettet i henhold til artikkel 16 første ledd bokstav b), inkludere informasjon om at offentlige varsler kan mottas i en mobilapplikasjon for offentlig varsling, i meldingen nevnt i andre ledd i denne artikkelen. Den særskilte nettsiden nevnt i andre ledd i denne artikkelen skal inneholde en lenke til mobilapplikasjonen for offentlig varsling og instruksjoner for å laste den ned.

Artikkel 16

Databaser over nummerserier for verdiøkende tjenester og tilgangsmidler til nødmeldingstjenester

Innen 31. desember 2022 skal BEREC opprette og deretter vedlikeholde

- a) en felles unionsdekkende database med nummerserier for verdiøkende tjenester i hver medlemsstat som skal gjøres tilgjengelig for operatører, nasjonale reguleringsmyndigheter og, når det er relevant, for andre vedkommende myndigheter, og
- b) en felles unionsdekkende database over tilgangsmidler til nødmeldingstjenester som er påbudt i hver enkelt medlemsstat, og som det er teknisk mulig å bruke for nettgjestingskunder, som skal gjøres tilgjengelig for operatører og nasjonale reguleringsmyndigheter og, når det er relevant, for andre vedkommende myndigheter.

Med henblikk på opprettelse og vedlikehold av databasene nevnt i første ledd skal de nasjonale reguleringsmyndighetene eller andre vedkommende myndigheter uten utilbørlig forsinkelse og ved elektroniske midler sende BEREC de nødvendige opplysningene og relevante oppdateringene.

Uten at det berører artikkel 13, skal databasene nevnt i første ledd gjøre det mulig for nasjonale reguleringsmyndigheter og andre vedkommende myndigheter å sende inn ytterligere opplysninger på frivillig grunnlag.

Artikkel 17

Tilsyn og håndheving

1. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal overvåke og føre tilsyn med overholdelsen av denne forordningen på sitt territorium.

De nasjonale reguleringsmyndighetene skal nøye overvåke og føre tilsyn med nettgjestingstilbydere som benytter seg av artikkel 5 og 6.

Dersom det er relevant, skal andre vedkommende myndigheter overvåke og føre tilsyn med at operatørene oppfyller de forpliktelsene fastsatt i denne forordningen som er relevante for utøvelsen av den myndigheten som er gitt dem ved nasjonal lovgivning som innarbeider direktiv (EU) 2018/1972.

2. De nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter og BEREC skal gjøre oppdaterte opplysninger om anvendelsen av denne forordningen, særlig artikkel 4–6 og 8–11, offentlig tilgjengelige på en måte som gir berørte parter lett tilgang til dem.

3. De nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter skal i samsvar med sin respektive myndighetsområder, for å forberede revisjonen omhandlet i artikkel 21, overvåke utviklingen i engros- og sluttbrukertakstene for levering av tale- og datakommunikasjonstjenester til nettgjestingskunder, inkludert SMS og MMS, herunder i de fjerntliggende regionene nevnt i artikkel 349 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. De nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter skal også være oppmerksomme på det særlige tilfellet med utilsiktet nettgjesting i grenseområdene mellom nabomedlemsstater og overvåke om trafikkstyringsmetoder brukes til ulempe for forbrukerne.

De nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter skal overvåke og samle inn opplysninger om utilsiktet nettgjesting og treffe egnede tiltak.

4. De nasjonale reguleringsmyndighetene og, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter har myndighet til å kreve at foretak som omfattes av forpliktelser etter denne forordningen, gir alle opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre og håndheve denne forordningen. Foretakene skal raskt overlevere disse opplysningene på anmodning og innen de fristene og med det detaljnivået som kreves av den nasjonale reguleringsmyndigheten eller, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter.

5. Når en nasjonal reguleringsmyndighet eller, når det er relevant, andre vedkommende myndigheter anser opplysninger for å være fortrolige i henhold til Unionens og nasjonale regler om forretningshemmeligheter, skal Kommisjonen, BEREC og eventuelle andre berørte nasjonale reguleringsmyndigheter eller andre vedkommende myndigheter sikre slik fortrolighet. Forretningshemmeligheter er ikke til hinder for at opplysninger utveksles til rett tid mellom den nasjonale reguleringsmyndigheten eller andre vedkommende myndigheter, Kommisjonen, BEREC og eventuelle andre berørte nasjonale reguleringsmyndigheter eller andre vedkommende myndigheter, med henblikk på å revidere, overvåke og føre tilsyn med denne forordningen.

6. De nasjonale reguleringsmyndighetene har myndighet til å gripe inn på eget initiativ for å sikre at denne forordningen overholdes. Nasjonale reguleringsmyndigheter eller andre vedkommende myndigheter skal i situasjonene omhandlet i artikkel 61 nr. 2 bokstav b) og c) i direktiv (EU) 2018/1972 om nødvendig anvende sin myndighet i henhold til artikkel 61 i samme direktiv til å sikre tilstrekkelig tilgang og samtrafikk for å sikre ende-til-ende-forbindelse og samvirkingsevne for nettgjestings-tjenester, for eksempel i tilfeller der kunder ikke kan utveksle regulerte nettgjestings-SMS-er med kunder i et jordbasert offentlig mobilkommunikasjonsnett i en annen medlemsstat fordi det ikke foreligger en avtale om nettgjesting i engrosleddet som gjør det mulig å levere slike meldinger.

7. Dersom en nasjonal reguleringsmyndighet eller, dersom det er relevant for utøvelsen av den myndigheten som er gitt dem ved nasjonal lovgivning som innarbeider direktiv (EU) 2018/1972, andre vedkommende myndigheter finner at det har skjedd en overtredelse av forpliktelsene i denne forordningen, har den myndighet til å kreve overtredelsen umiddelbart opphører.

Artikkel 18

Tvisteløsning

1. Ved tvister i forbindelse med forpliktelsene fastsatt i denne forordningen mellom foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett eller tjenester i en medlemsstat, får tvisteløsningsprosedyren fastsatt i artikkel 26 og 27 i direktiv (EU) 2018/1972 anvendelse.

Tvister mellom operatører av besøkte nett og andre tilbydere om takstene for innsatsfaktorer som er nødvendige for å tilby nettgjestingstjenester i engrosleddet, kan henvises til vedkommende nasjonale reguleringsmyndighet eller -myndigheter i samsvar med artikkel 26 og 27 i direktiv (EU) 2018/1972. Vedkommende nasjonale reguleringsmyndighet eller -myndigheter skal underrette BEREC om enhver tverrnasjonal tvist med sikte på å få løst tvisten på en ordnet måte. Dersom BEREC er blitt rådspurt, skal vedkommende nasjonale reguleringsmyndighet eller -myndigheter avvente BERECs uttalelse før det treffes tiltak for å løse tvisten.

2. I tilfelle en uløst tvist som involverer en forbruker eller sluttbruker og gjelder et spørsmål innenfor denne forordningens virkeområde, skal medlemsstatene sikre at prosedyrene for utenrettslig tvisteløsning fastsatt i artikkel 25 i direktiv (EU) 2018/1972 er tilgjengelige.

Artikkel 19

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordningen, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal straks underrette Kommisjonen om disse reglene og tiltakene og om eventuelle senere endringer som berører dem.

Artikkel 20

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av kommunikasjonskomiteen nedsatt ved artikkel 118 nr. 1 i direktiv (EU) 2018/1972. Nevnte komité er en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 21

Revisjon

1. Kommisjonen skal etter samråd med BEREC framlegge to rapporter for Europaparlamentet og Rådet som eventuelt skal følges av et forslag til regelverk om endring av denne forordningen.

Den første av disse rapportene skal framlegges innen 30. juni 2025 og den andre innen 30. juni 2029.

Rapportene skal blant annet inneholde en vurdering av

- a) virkningen på nettgjestingsmarkedet av utrulling og innføringen av neste generasjons mobilkommunikasjonsnett og -teknologier,
- b) effektiviteten av forpliktelsene om tjenestekvalitet overfor nettgjestingskundene, tilgjengeligheten av og kvaliteten på tjenestene, herunder dem som er et alternativ til regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester, særlig sett i lys av den tekniske utviklingen og tilgangen til de forskjellige nett-teknologiene og -generasjonene,
- c) graden av konkurranse både på sluttbruker- og engrosmarkedet for nettgjesting, særlig de faktiske engrosprisene som operatørene betaler, og konkurransesituasjonen for små, uavhengige eller nystartede operatører samt virtuelle mobilnettoperatører, herunder konkurransevirkningene av forretningsavtaler om nettgjesting i engrosleddet, trafikk som handles på handelsplattformer og lignende instrumenter, og graden av samtrafikk mellom operatører,
- d) utviklingen innenfor maskin-til-maskin-nettgjesting, herunder nettgjesting på IoT-utstyr,

- e) i hvilken grad gjennomføringen av tiltakene fastsatt i artikkel 3, og særlig, på grunnlag av opplysningene fra de nasjonale reguleringsmyndighetene, av prosedyren for forhåndstillatelse fastsatt i artikkel 3 nr. 6, har ført til styrket konkurranse på det indre marked for regulerte nettgjestingstjenester,
- f) utviklingen når det gjelder hvilke takstplaner som er tilgjengelige for sluttbrukerne,
- g) endringer i dataforbruksmønstrene for både innenlandske tjenester og nettgjestingstjenester, inkludert endringer i reise mønstrene til europeiske sluttbrukere forårsaket av omstendigheter som pandemier, for eksempel COVID-19, eller naturkatastrofer,
- h) muligheten for hjemmenettoperatører til å opprettholde sin innenlandske avregningsmodell, og i hvilken grad det er gitt tillatelse til å kreve ekstraordinære tilleggsavgifter for nettgjesting i samsvar med artikkel 6,
- i) muligheten for operatører av besøkte nett til å få dekket inn kostnadene ved å levere regulerte nettgjestingstjenester i engrosleddet, tatt i betraktning de nyeste opplysningene om utbygging av nett, samt utviklingen i nettens tekniske kapasitet, prismodeller og begrensninger i nettene, for eksempel muligheten til å inkludere beregninger med kostnadsmodeller som er basert på kapasitet i stedet for forbruk,
- j) virkningene av at operatørene anvender ordninger for normal bruk, herunder på sluttbrukernes forbruk, i samsvar med gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 7, herunder identifisering av eventuelle uoverensstemmelser i anvendelsen og gjennomføringen av slike ordninger for normal bruk, samt effektiviteten og proporsjonaliteten av den generelle anvendelsen av slike ordninger,
- k) i hvilken grad nettgjestingskunder og operatører støter på problemer i forbindelse med verdiøkende tjenester og innføringen av databasen over nummerserier for verdiøkende tjenester opprettet i samsvar med artikkel 16 første ledd bokstav a),
- l) anvendelsen av tiltakene i denne forordningen og klager i forbindelse med bruk av nødkommunikasjon under nettgjesting,
- m) klager i forbindelse med utilsiktet nettgjesting.

2. For å vurdere konkurranseutviklingen i nettgjestingsmarkedene i Unionen skal BEREC regelmessig samle inn data fra de nasjonale reguleringsmyndighetene om utviklingen i sluttbruker- og engrosprisene for regulerte tale-, SMS- og datanettgjestingstjenester, herunder engrosprisene for henholdsvis balansert og ubalansert nettgjestingstrafikk, om virkningen av utbyggingen og gjennomføringen av neste generasjons mobilkommunikasjonsnett og -teknologier på nettgjestingsmarkedet, om bruken av handelsplattformer og lignende instrumenter, om utviklingen av maskin-til-maskin-nettgjesting og IoT-utstyr, og om i hvilken grad engrosavtaler om nettgjesting omfatter tjenestekvalitet og gir tilgang til forskjellige nett-teknologier og -generasjoner. Når det er relevant, kan de nasjonale reguleringsmyndighetene levere slike data i samarbeid med andre vedkommende myndigheter.

BEREC skal også regelmessig samle inn data fra de nasjonale reguleringsmyndighetene om operatørenes anvendelse av ordninger for normal bruk, utviklingen i rent innenlandske takster, anvendelsen av bærekraftsordningene og klager i forbindelse med nettgjesting og overholdelse av forpliktelsene om tjenestekvalitet. Når det er relevant, skal de nasjonale reguleringsmyndighetene samordne seg med og samle inn slike data fra andre vedkommende myndigheter. BEREC skal regelmessig samle inn og stille til rådighet ytterligere opplysninger om åpenhet, om gjennomføringen av tiltak for nødkommunikasjon, om verdiøkende tjenester og om nettgjesting i ikke-jordbaserte offentlige mobilkommunikasjonsnett.

BEREC skal også samle inn data om de avtalene om nettgjesting i engrosleddet som ikke omfattes av de maksimale engrosprisene for nettgjesting fastsatt i artikkel 9, 10 eller 11, og om gjennomføringen av kontraktmessige tiltak i engrosleddet som har til formål å hindre permanent nettgjesting eller unormal bruk eller misbruk av tilgang til nettgjestingstjenester i engrosleddet for andre formål enn å tilby regulerte nettgjestingstjenester til nettgjestingstilbyderes kunder mens disse periodisk er på reise innenfor Unionen.

Dataene som samles inn av BEREC i henhold til dette nummeret, skal meddeles Kommisjonen minst en gang i året. Kommisjonen skal offentliggjøre dem.

Innen 30. juni 2027 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, basert på dataene som er samlet inn av BEREC i samsvar med dette nummeret, som eventuelt skal følges av et forslag til regelverk om endring av denne forordningen.

På grunnlag av dataene som er samlet inn i samsvar med dette nummeret, skal BEREC også regelmessig rapportere om utviklingen av pris- og forbruksmønstre i medlemsstatene både når det gjelder innenlandske tjenester og nettgjestingstjenester, utviklingen i de faktiske nettgjestingsprisene i engrosleddet for ubalansert trafikk mellom tilbydere av nettgjestingstjenester samt forholdet mellom sluttbrukerpriser, engrospriser og kostnader i engrosleddet for nettgjestingstjenester. BEREC skal vurdere hvor nært disse elementene er knyttet til hverandre.

Artikkel 22

Krav om underretning

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilke nasjonale reguleringsmyndigheter og, når de er relevant, andre vedkommende myndigheter som har ansvar for å utføre oppgavene fastsatt i denne forordningen.

Artikkel 23

Oppheving

Forordning (EF) nr. 531/2012 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 24

Ikrafttredelse og utløp

Denne forordningen trer i kraft 1. juli 2022.

Nettgjestingstilbydernes forpliktelser til å gi opplysninger om nummerserier for verdiøkende tjenester som nevnt i artikkel 13 nr. 1 tredje ledd og opplysninger om alternative tilgangsmidler til nødmeldingstjenester som nevnt i artikkel 15 andre ledd med hensyn til opplysningene i databasene nevnt i artikkel 16, får imidlertid anvendelse fra 1. juni 2023.

Denne forordningen opphører å gjelde 30. juni 2032.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 6. april 2022.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

C. BEAUNE

President

*VEDLEGG I***Opphevet forordning med liste over senere endringer**

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012 (EUT L 172 av 30.6.2012, s. 10.)	
Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120 (EUT L 310 av 26.11.2015, s. 1.)	Bare artikkel 7
Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/920 (EUT L 147 av 9.6.2017, s. 1.)	

VEDLEGG II

Sammenligningstabell

Forordning (EU) nr. 531/2012	Denne forordningen
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1 nr. 1
Artikkel 1 nr. 2	-
Artikkel 1 nr. 3	Artikkel 1 nr. 2
Artikkel 1 nr. 4	-
Artikkel 1 nr. 5	Artikkel 1 nr. 3
Artikkel 1 nr. 6	Artikkel 1 nr. 4
Artikkel 1 nr. 7	-
Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 2 nr. 2 bokstav a) og b)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav c)	-
Artikkel 2 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav c)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav g)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav f)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav h)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav g)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav j)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav h)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav k)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav i)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav m)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav j)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav o)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav k)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav p)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav l)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav q)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav m)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav r)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav n)
Artikkel 2 nr. 2 bokstav s)	-
Artikkel 3 nr. 1–8	Artikkel 3 nr. 1–8
Artikkel 3 nr. 9	-
Artikkel 4	-
Artikkel 5	-
Artikkel 6	Artikkel 20
Artikkel 6a	Artikkel 4 nr. 1
-	Artikkel 4 nr. 2
-	Artikkel 4 nr. 3
Artikkel 6b	Artikkel 5
Artikkel 6c	Artikkel 6
Artikkel 6d nr. 1, 2 og 3	Artikkel 7 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 6d nr. 4	Artikkel 7 nr. 1 tredje ledd

Artikkel 6d nr. 5	Artikkel 7 nr. 4
-	Artikkel 7 nr. 5
Artikkel 6e nr. 1 første ledd innledende tekst	Artikkel 8 nr. 1 første ledd innledende tekst
Artikkel 6e nr. 1 bokstav a)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 6e nr. 1 bokstav b)	-
Artikkel 6e nr. 1 bokstav c)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 6e nr. 1 andre ledd	Artikkel 8 nr. 1 andre og tredje ledd
Artikkel 6e nr. 1 tredje ledd	Artikkel 8 nr. 1 fjerde ledd
Artikkel 6e nr. 1 fjerde ledd	Artikkel 8 nr. 1 annet ledd
Artikkel 6e nr. 2	-
Artikkel 6e nr. 3	Artikkel 8 nr. 2
Artikkel 6e nr. 4 første ledd innledende tekst	Artikkel 8 nr. 3 innledende tekst
Artikkel 6e nr. 4 første ledd bokstav a) og b)	Artikkel 8 nr. 3 bokstav a) og b)
-	Artikkel 8 nr. 3 bokstav c)
-	Artikkel 8 nr. 4
Artikkel 6e nr. 4 andre ledd	Artikkel 8 nr. 5
-	Artikkel 8 nr. 6
Artikkel 6f	-
Artikkel 7	Artikkel 9
Artikkel 9	Artikkel 10
Artikkel 11	-
Artikkel 12	Artikkel 11
-	Artikkel 12
Artikkel 14 nr. 1 første og andre ledd	Artikkel 13 nr. 1 første og andre ledd
-	Artikkel 13 nr. 1 tredje ledd
Artikkel 14 nr. 1 tredje og fjerde ledd	Artikkel 13 nr. 1 fjerde og femte ledd
Artikkel 14 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 15 nr. 2
Artikkel 14 nr. 1 femte og sjette ledd	Artikkel 13 nr. 1 sjette og sjuende ledd
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 14 nr. 2a	Artikkel 13 nr. 3
Artikkel 14 nr. 3	Artikkel 13 nr. 4
-	Artikkel 13 nr. 6
Artikkel 14 nr. 4	Artikkel 13 nr. 5
Artikkel 15 nr. 1 og 2	Artikkel 14 nr. 1 og 2
Artikkel 15 nr. 2a	Artikkel 14 nr. 3
Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 14 nr. 4
Artikkel 15 nr. 4	Artikkel 14 nr. 5

Artikkel 15 nr. 5	Artikkel 14 nr. 6
-	Artikkel 14 nr. 7
Artikkel 15 nr. 6	Artikkel 14 nr. 8
-	Artikkel 15
-	Artikkel 16
Artikkel 16 nr. 1–4	Artikkel 17 nr. 1–4
Artikkel 16 nr. 4a	Artikkel 17 nr. 5
Artikkel 16 nr. 5	Artikkel 17 nr. 6
Artikkel 16 nr. 6	Artikkel 17 nr. 7
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 19
Artikkel 19 nr. 1	-
Artikkel 19 nr. 2	-
Artikkel 19 nr. 3 første ledd	Artikkel 21 nr. 1 første og andre ledd
-	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav a)
Artikkel 19 nr. 3 andre ledd bokstav a) og b)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav b) og c)
-	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav d)
Artikkel 19 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav e)
Artikkel 19 nr. 3 bokstav d)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav f)
Artikkel 19 nr. 3 bokstav e)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav g)
Artikkel 19 nr. 3 bokstav f)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav h)
Artikkel 19 nr. 3 bokstav g)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav i)
Artikkel 19 nr. 3 bokstav h)	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav j)
-	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav k)
-	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav l)
-	Artikkel 21 nr. 1 tredje ledd bokstav m)
Artikkel 19 nr. 4 første ledd	Artikkel 21 nr. 2 første og tredje ledd
Artikkel 19 nr. 4 andre ledd	Artikkel 21 nr. 2 fjerde ledd
-	Artikkel 21 nr. 2 femte ledd
Artikkel 19 nr. 4 tredje ledd	Artikkel 21 nr. 2 sjette ledd
Artikkel 19 nr. 4 fjerde ledd	Artikkel 21 nr. 2 andre ledd
Artikkel 20	Artikkel 22
Artikkel 21	Artikkel 23
Artikkel 22	Artikkel 24
-	
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg II	Vedlegg II